

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 11. 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kurfírta a soudců přisedících Marie Novákové a Jaroslavy Vavrouchové,

takto:

Obžalování

L.B., narozený XXXXX, ředitel společnosti XXXXX, trv. bytem XXXXX,

J.K., narozená XXXXX, projektová manažerka, trv. bytem XXXXX,

R.K., narozený XXXXX, revizní technik, trv. bytem XXXXX,

jsou vinni, že

1) obžalování L.B. a J.K.

L.B. jako předseda představenstva společnosti XXXXX a.s., IČ: XXXXX, se sídlem v Brně, XXXXX(dále jen „XXXXX“) v rámci oprávnění a povinností, které mu plynuly ze Smlouvy o dílo č. 05209 uzavřené mezi investorem společností XXXXX a generálním dodavatelem stavby společností XXXXX, a.s., IČ: XXXXX, se sídlem v Brně, XXXXX(dále jen „XXXXX“) jednající během výstavby fotovoltaické elektrárny XXXXX (dále jen „FVE XXXXX“) jménem

společnosti XXXXX a zároveň jako zástupce (a také spolupředseda představenstva) společnosti XXXXX, generálního dodavatele stavby FVE XXXXX,

dne 21. 10. 2010 podal u Energetického regulačního úřadu v Jihlavě (dále jen „ERÚ“) žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, a dalším záměrným jednáním v řízení o udělení licence na provozování FVE XXXXX o výkonu 1,88 MW předstíral, že tato výrobní je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro udělení licence, i když tomu tak nebylo a proto za účelem vytvoření nepravdivých podkladů,

společně s J.K. jako zmocněncem pro věci technické, v rámci oprávnění a povinností, které jí plynuly ze Smlouvy o dílo č. 05209 uzavřené mezi investorem stavby společností XXXXX a generálním dodavatelem společností XXXXX, jednající během výstavby FVE XXXXX jménem společnosti XXXXX

prostřednictvím dalších osob umožnili R.K. dne 12. 11. 2010 provedení revize elektrického výrobního zařízení v části nízkého napětí na FVE XXXXX, na základě které R.K. dne 16. 11. 2010 vyhotovil nepravdivou revizní zprávu č. 3.11/2010, která v licenčním řízení deklarovala, že elektrické výrobní zařízení v části nízkého napětí FVE XXXXX je z hlediska bezpečnosti schopna provozu, i když si byli vědomi jako zástupci investora i generálního dodavatele stavby, že v době provedení revize a zpracování revizní zprávy nebylo revidované zařízení dokončené, protože dodání a montáže dílčích součástí výrobního zařízení probíhaly ještě po vyhotovení revizní zprávy v listopadu a prosinci 2010 a byli si vědomi, že revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu a je nepravdivá,

dne 16. 12. 2010 vystavili a podepsali L.B. jako zástupce XXXXX a J.K. jako zástupce XXXXX předávací protokol, jehož předmětem byla „fotovoltaická elektrárna o výkonu 1,88 MWp, k. ú. XXXXX“, s datem předání 16. 12. 2010 a tento protokol podepsali s vědomím, že bude použit v licenčním řízení vedeném u ERÚ, týkajícího se udělení licence vztahující se k výrobě FVE XXXXX, jako nutný doklad o přechodu vlastnictví výrobního zařízení fotovoltaické elektrárny na společnost XXXXX, a tento protokol byl doručen L.B. dne 21. 12. 2010 na ERÚ v Jihlavě jako jeden z dokumentů nutných před nabytím právní moci a předáním vydané licence žadateli XXXXX, i když si byli vědomi jako zástupci investora i generálního dodavatele stavby, že ke dni podpisu předmětného předávacího protokolu nebylo výrobní zařízení FVE XXXXX dokončené, protože dodání a montáže dílčích součástí výrobního zařízení probíhaly ještě i po podpisu předávacího protokolu,

takto postupovali s vědomím, že nepravdivá revizní zpráva i nepravdivý předávací protokol byly nezbytné v řízení o žádosti o vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích a budou v probíhající licenčním řízení sloužit k prokazování vlastnického práva k energetickému zařízení a prokazování technických předpokladů výroby FVE XXXXX,

v době od 12. 11. 2010 až do právní moci rozhodnutí ERÚ o udělení licence dne 21. 12. 2010 L.B. nesdělil ERÚ, že v době provedení revize elektrického výrobního zařízení dne 12. 11. 2010, jakož i v době podpisu předávacího protokolu dne 16. 12. 2010 nebyla elektroinstalace výrobní dokončena a nebylo možné u ní prokázat splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce, přičemž také L.B. a J.K. věděli, že nepravdivý předávací protokol a nepravdivá revizní zpráva budou využity v rozporu se skutečným stavem k protiprávnímu získání licence společností XXXXX k výrobě elektřiny ve FVE XXXXX, k jejímu připojení k distribuční síti společností E.ON Distribuce, a.s., IČ: 28085400, se sídlem v Českých Budějovicích, F.A.Gerstnera 2151/6 (dále jen E.ON Distribuce“), k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie společnostmi E.ON Distribuce, a.s. a E.ON Energie a.s. a k následné neoprávněné fakturaci částek za dodávky

elektrické energie distribuční společnosti, případně jejím právním nástupcům v rozsahu uvedeném níže,

v důsledku předložení nepravdivého předávacího protokolu a nepravdivé revizní zprávy licence č. 111017356 vydaná ERÚ dne 15. 12. 2010 pro společnost XXXXX, nabyta právní mocí dne 21. 12. 2010, a na základě pravomocné licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného zamlčení informací o nedokončenosti výrobního zařízení v době vydání licence před společností E.ON Distribuce při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010-S711020 ze dne 11. 1. 2011, jakož i při pozdější pravidelné fakturaci výkupních cen a zeleného bonusu na jejich základě vznikl a byl uplatňován společností XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2 – 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb.,

nesplněním podmínek pro vydání licence a neoprávněnou podporou výroby elektrické energie vyplácením výkupních cen a zelených bonusů pro výrobu FVE XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX, byla způsobena škoda České republice – Ministerstvu průmyslu a obchodu, IČ: 47609109, se sídlem v Praze 1, Na Františku 32, ve výši 123 573 344,- Kč, za výrobu a dodání 10 060 918 kWh elektrické energie do distribučních společností E.ON Distribuce a E.ON Energie v období od 13. 1. 2011 do 16. 1. 2017,

příčemž obžalovaní B. a K. byli srozuměni s budoucí neoprávněnou podporou vyráběné a dodávané elektrické energie, která po dobu garantované délky podpory měla dosáhnout výše 459,6 miliónů Kč, ke škodě České republiky – Ministerstva průmyslu a obchodu,

2) obžalovaný R.K.

dne 16. 11. 2010 jako revizní technik vypracoval Zprávu o výchozí revizi elektrického výrobního zařízení nn č. 3.11/2010 s předmětem a místem revize FVE XXXXX, kterou vypracoval na základě činnosti ze dne 12. 11. 2010, označenou jako výchozí zprávu celkovou, vycházející z projektové dokumentace Puttner s.r.o.,

příčemž do revizní zprávy uvedl nepravdivé údaje týkající se typu a počtu fotovoltaických panelů, protože uvedl, že v revidované fotovoltaické elektrárně bylo ke dni revize namontováno a zapojeno 1.520 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 220-30P - 230 Wp, 2.278 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 160-24M - 195 Wp a 5.678 kusů fotovoltaických panelů typu 5 SOLARFUN SF 160-24M - 190 Wp, přesto, že se tyto panely, v takovém množství a typech v elektrárně v daném momentě nenacházely,

dále uvedl, že: "...revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu...", i když tento závěr nemohl být jeho činností zjištěn a prokázán, protože bezpečnost provozu revidovaného zařízení nebylo možné ověřit dříve, než bylo zařízení dokončené a z uvedených údajů o fotovoltaických panelech bylo zjevné, že takové panely a jejich zapojení nerevidoval,

FVE XXXXX nebyla ke dni provádění revizní prohlídky dokončena, protože ještě do 17. 12. 2010 byly prováděny dodávky a montážní práce, týkající se elektrického výrobního zařízení a jeho zapojení, takže v době provedení vlastní revize zařízení nesplňovalo podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení, dále obžalovaný nerevidoval část elektrického výrobního

zařízení FVE umístěného na pozemku č. 1085/2 v k. ú. XXXXX, které bylo uvedeno v projektové dokumentaci a bylo dostavěno až po 14. 3. 2011,

přitom si byl vědom, že nepravdivá zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení bude použita v řízení před ERÚ v Jihlavě jako podklad k získání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro společnost XXXXX, k připojení výroby k síti distribuční společnosti E.ON Distribuce, a k následnému neoprávněnému získání a uplatňování podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů,

tímto jednáním obžalovaný umožnil L.B. předstírat v řízení před ERÚ splnění technických předpokladů výroby FVE XXXXX, což vedlo dne 15. 12. 2010 k vydání licence č. 111017356, která nabyla první moci dne 21. 12. 2010 pod. č.j. 12744-15/2010-ERU, a umožnil tím společnosti XXXXX, aby v období od 13. 1. 2011 do 16. 1. 2017 vyrobila a uplatňovala neoprávněnou podporu za dodání celkem 10.060.918 kWh elektrické energie společností E.ON Distribuce a E.ON Energie, čímž způsobila České republice – Ministerstvu průmyslu a obchodu, IČ: 47609109, se sídlem v Praze 1, Na Františku 32, škodu ve výši 123 573 344,- Kč, a byl srozuměn s budoucí neoprávněnou podporou vyráběné a dodávané elektrické energie ve prospěch společnosti XXXXX, která po dobu garantované délky podpory měla dosáhnout výše 459,6 milionů Kč, ke škodě České republiky – Ministerstva průmyslu a obchodu,

tedy

1) L.B. a J.K.

- jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

2) R.K.

- úmyslně umožnil jinému opatřením prostředků, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

tím spáchali

1) L.B. a J.K.

- zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

2) R.K.

- pomoc ke zločinu podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

a za to se jim ukládá

L. B.

podle § 58 odstavec 1 a § 209 odstavec 5 trestního zákoníku **trest odnětí svobody** v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 67 odstavec 1 a § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 700 (sedm set) denních sazeb, při stanovení denní sazby ve výši 2 000 Kč (dva tisíce korun českých), tedy celkem ve výši **1 400 000 Kč (jeden milion čtyři sta tisíc korun českých)**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 71 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **propadnutí náhradní hodnoty** a to peněžních prostředků uložených na bankovních účtech vedených na majitele L. B., nar. 19. 2. 1972, u Komerční banky a.s., IČ: 45317054, se sídlem v Praze 1, Na Příkopě 969/33 ve výši:

- 734,75 € na účtu č. XXXXX ;
- 110 730,15 Kč na účtu č. XXXXX ;
- 407,72 Kč na účtu č. XXXXX ;

peněžních prostředků uložených na bankovním účtu vedeném na majitele L. B., nar. XXXXX, u XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX ve výši:

- 406 Kč na účtu č. XXXXX;

zaknihovaných cenných papírů:

- 25 kusů akcií jmenovité hodnoty 300,-Kč, emitent Vítkovice a.s. (id. č. emitenta 0045193070), označení emise CZ0005098558, vedené v CDCP, a.s., č. ú. majitele 100001787882, kód účastníka v CD 598;
- 4 000 000 kusů dluhopisů jmenovité hodnoty 1,-Kč emitent FINEMONEY, SE (id. č. emitenta 0024303186), označení emise CZ0003524292, vedené u CYRRUS, a.s., č. ú. majitele 808002921038, kód účastníka v CD 879;
- 35 kusů akcií jmenovité hodnoty 100 000,-Kč, emitent XXXXX, a.s. (id. č. emitenta 00XXXXX), označení emise CZ0005124263, vedené u Expobank CZ, a.s., č. ú. majitele 808003017297, kód účastníka v CD 906;
- 25 kusů akcií jmenovité hodnoty 20 000,-Kč emitent HEROETA a.s. (id. č. emitenta 0027758621), označení emise CZ0005124255, vedené u Komerční banky, a.s., č. ú. majitele 066A000481, kód účastníka v CD 902;
- 545 000 kusů dluhopisů emise s označením CZ0003517716, vydaných společností XXXXX, a.s. IČO: XXXXX o jmenovité hodnotě 40,-Kč na majetkové účtu evidovaném s číslem 808002921038 u Centrálního depozitáře cenných papírů, a.s., Praha, Rybná 14, IČ: 25081489;

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, člena statutárního orgánu obchodní společnosti nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu **7 (sedmi) let**.

J.K.

podle § 58 odstavec 1 a § 209 odstavec 5 trestního zákoníku **trest odnětí svobody** v trvání **2,5 (dvou a půl) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 67 odstavec 1 a § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá **peněžitý trest** ve výměře 150 (sto padesáti) denních sazeb, při stanovení denní sazby ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých), tedy celkem ve výši **150 000 Kč (sto padesát tisíc korun českých)**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **5 (pět) měsíců**.

R.K.

podle § 58 odstavec 1, 5 a § 209 odstavec 5 trestního zákoníku **trest odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 67 odstavec 1 a § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 200 (dvě stě) denních sazeb, při stanovení denní sazby ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých), tedy celkem ve výši **200 000 Kč (dvě stě tisíc korun českých)**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce revizního technika na dobu **7 (sedmi) let**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaný L.B., J.K. a R.K. povinni zaplatit **společně a nerozdílně** poškozené České republice – Ministerstvu průmyslu a obchodu, IČ: 47609109, se sídlem v Praze 1, Na Františku 32, škodu ve výši 123 573 344,- Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ: 47609109, **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný B. působil jako předseda představenstva společnosti XXXXX, která byla investorem výstavby FVE v k. ú. XXXXX. Obžalovaný B. byl zároveň vlastníkem obchodního podílu a místopředsdou představenstva

společnosti XXXXX, která působila jako generální dodavatel stavby FVE XXXXX a zástupce společnosti XXXXX. Obžalovaný B. podal dne 22. 10. 2010 za XXXXX žádost u ERÚ o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, jako provozovatele FVE XXXXX. V tomto řízení společně s obžalovanou K. předstírali, že tato výrobní byla dokončena před vydáním licence, žadatel o licenci XXXXX má vlastnické právo k výrobě, byla ověřena bezpečnost provozu výrobní a tato splňuje podmínky pro udělení licence. Obžalovaný B. společně s obžalovanou K. jako zmocněnkyní společnosti XXXXX pro věci technické v rámci plnění smlouvy o dílo mezi objednatelem XXXXX a zhotovitelem XXXXX, umožnili prostřednictvím dalších osob obžalovanému K., aby 12. 11. 2010 provedl revizi výrobního zařízení v části nízkého napětí na FVE XXXXX, na jejímž základě obžalovaný K. dne 16. 11. 2010 vyhotovil nepravdivou revizní zprávu č. 3.11/2010, kterou XXXXX v licenčním řízení u ERÚ prokazoval, že FVE XXXXX je schopna bezpečného provozu, i když si obžalovaný B. jako zástupce objednatele a žadatele o licenci a K. jako zástupce zhotovitele a zmocněnkyně pro věci technické byli vědomi, že výrobní zařízení v době provedení revize a zpracování revizní zprávy nebylo dokončeno, protože dodání a montáže dílčích součástí výrobního zařízení probíhaly ještě po vyhotovení revizní zprávy v listopadu a prosinci 2010. Byli si vědomi, že revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu výrobního zařízení a nebyla pravdivá.

2. Dále soud považuje za prokázané, že obžalovaný B. a K. dne 16. 12. 2010 vyhovili a podepsali jako zástupci XXXXX a XXXXX předávací protokol, který měl dosvědčovat předání FVE XXXXX mezi zhotovitelem a objednatelem k uvedenému datu, který byl použit v licenčním řízení u ERÚ jako doklad o přechodu vlastnictví výrobního zařízení FVE na XXXXX, kde byl dne 21. 12. 2010 předán jako nezbytné doplnění před vlastním vydáním licence žadateli a nabytím právní moci. Byli si vědomi jako zástupci objednatele a zhotovitele, že k datu podpisu předávacího protokolu nebylo výrobní zařízení FVE dokončeno, dodání a montáže dílčích součástí zařízení probíhaly po podpisu předávacího protokolu. Obžalovaní si byli vědomi, že nepravdivé dokumenty byly nezbytným podkladem žádosti o vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích, sloužily k prokázání vlastnického práva k energetickému zařízení a prokazování technických předpokladů výroby FVE XXXXX.
3. Po dobu trvání licenčního řízení, od podání žádosti do udělení licence, obžalovaný B. nesdělil ERÚ, že v době provedení revize výrobního zařízení a v době podpisu předávacího protokolu nebyla instalace výrobní dokončena, nebylo u ní možné prokázat splnění požadavku zajištění bezpečnosti práce předloženou revizní zprávou. Nepravdivá revizní zpráva byla využita k prokázání bezpečnosti při připojení FVE k distribuční síti E.ON Distribuce, k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie a k navazující neoprávněné fakturaci částek za dodávky vyrobené elektrické energie, včetně neoprávněné uplatňované podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů.
4. V důsledku podání nepravdivých informací a dokumentů v licenčním řízení a v jednání o připojení k distribuční soustavě a při prvním paralelním připojení a zamlčení skutečností o nedokončenosti výrobního zařízení před vydáním licence, společnost E.ON Distribuce uzavřela s XXXXX smlouvy o připojení výrobní elektriny a o dodávce elektriny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku vyplácet podporu výroby elektriny z obnovitelných zdrojů. Při pravidelné fakturaci vyrobené a dodané elektriny byl společností XXXXX uplatňován nárok na garantovanou výkupní cenu nebo zelený bonus za vyrobenou elektrickou energii ve zdroji uvedeného do provozu v roce 2010 s garantovaným meziročním nárůstem ve smyslu zákona o podpoře výroby energie z obnovitelných zdrojů a jeho prováděcích předpisů na dobu 20 let.
5. Nesplněním podmínek pro vydání licence a neoprávněnou podporou výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů vyplácením výkupních cen a zelených bonusů pro výrobu FVE XXXXX provozované společností XXXXX za výrobu a dodání označeného množství elektrické energie distribučním společností E.ON Distribuce a E.ON Energie v době od ledna 2011 do ledna

2017 byla způsobena škoda spočívající v rozdílu mezi nesprávně uplatňovanou podporou formou výkupních cen a zelených bonusů pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010 oproti správně uplatňované podpoře pro zdroje uvedené do provozu později v roce 2011, kterou byla způsobena České republice – Ministerstvu průmyslu a obchodu škoda ve výši 123 573 344 Kč. Dalším pokračování uplatňování neoprávněné výše podpory vyráběné a dodávané elektrické energie z obnovitelných zdrojů, by po garantované délku podpory dosáhla škoda výše 459,6 mil. Kč ke škodě stejné poškozené.

6. Obžalovaný R.K. pracoval v roce 2010 jako revizní technik. Dne 16. 11. 2010 vypracoval Zprávu č. 3 11/2010 o revizi elektrického výrobního zařízení nn, jako „výchozí a celkové“, revize byla provedena 12. 11. 2010, revize byla sepsána 16. 11. 2010. Její předmět obžalovaný popsal: „Předmětem výchozí revize el. zařízení je elektroinstalace zařízení nově instalovaného výrobního zdroje elektrické energie v katastru Břest – fotovoltaická elektrárna firmy XXXXX a.s. Předmětem revize elektrického zařízení byly vlastní silové obvody NN strany DC, včetně zemnění, ochranného pospojení. Rozvaděče nn a vn, transformátory včetně kabelových tras a propojení do distribuční sítě byly, nebo budou revidovány samostatně a nejsou předmětem této zprávy.“ Dále následoval popis konstrukcí, na kterých jsou připevněny panely, označení počtu, typu, rozměru a výkonu FV panelů, jejich zapojení do stringů, počet, vedení a zapojení stringů do sdružovacích skříní MaxConnect, propojení a vedení ze sdružovacích skříní k měničům SolarMax, popis uzemnění konstrukcí, FV panelů a sdružovacích skříní, označení norem, podle kterých obžalovaný postupoval, použití typizovaných komponentů opatřených značkou a prohlášením o shodě. Revize vycházela z prohlídky, projektové dokumentace společnosti Puttner s.r.o., prohlášení o shodě a měření na el. instalaci. Do revizní zprávy obžalovaný uvedl nepravdivé údaje o typu a počtu instalovaných FV panelů, protože se všechny panely v době jeho revizní činnosti ve FVE v daném množství a typech nenacházely. Výstupem zprávy byl celkový posudek, že: „Revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu.“ Tento závěr nemohl být v době revize a sepsání zpráv spolehlivě zjištěn, neboť bezpečnost provozu elektrického výrobního zařízení bylo možné ověřit teprve, když bylo zařízení dokončeno. Když obžalovaný K. prováděl revizní činnost, zařízení dokončeno nebylo, protože ještě 16. 11. 2010 byly ve FVE prováděny dílčí dodávky a montážní práce týkajícího se výrobního zařízení.
7. Kromě toho obžalovaný K. bezpochyby nerevidoval část výrobního zařízení FVE XXXXX umístěné na pozemku č. 1085/2, které bylo uvedeno v projektové dokumentaci, v dokumentaci skutečného stavu, bylo žádáno o licenci na část výrobního zařízení umístěné na tomto pozemku, ale skutečně dostavěno bylo až po 14. 3. 2011. Obžalovaný K. si byl vědom, že revize elektrického zařízení bude použita k nepravdivému prokazování bezpečnosti provozu daného výrobního zařízení při připojení výrobního zařízení k distribuční soustavě E.ON Distribuce a v licenčním řízení u ERÚ. Tímto jednáním umožnil společnosti XXXXX, XXXXX a obžalovanému B. a K. předstírat v licenčním řízení u ERÚ splnění technických předpokladů výroby FVE XXXXX, což oklamalo ERÚ a vedlo ho k vydání licence dne 15. 12. 2010. Vedlo to k oklamání E.ON Distribuce při prvním paralelním připojení k distribuční síti. Konečně to umožnilo společnosti XXXXX, aby od 13. 1. 2011 do 16. 1. 2017 uplatňovala neoprávněnou podporu za výrobu a dodání elektrické energie a distribuční společnosti E.ON Distribuce, E.ON Energie a OTE, při které byla FVE XXXXX považována za zdroj uvedený do provozu v roce 2010, na rozdíl od správného uvedení do provozu v roce 2011. Tím XXXXX neoprávněně získala podporu pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, způsobila škodu ve výši 123 573 344 Kč České republice – Ministerstvu průmyslu a obchodu a pokračování v neoprávněně uplatňované podpoře vyráběné a dodávané elektrické energii společnosti XXXXX, při garantované délce podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, by výše způsobené škody dosáhl částky 459,6 mil. korun ke škodě stejné poškozené České republiky.
8. Postavení právnických osob, obžalovaných B. a K. a právní základ stavby FVE XXXXX vyplývá ze smlouvy o dílo mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, včetně jejich dodatků a předávacích

protokolů (č. l. 845-866, 867-868). Smlouva byla uzavřena 14. 9. 2010. Obžalovaný B. vystupoval jako předseda představenstva XXXXX a zmocněnec k jednání ve věcech smluvních. Obžalovaná K. byla ve smlouvě jmenována jako zmocněnec společnosti XXXXXk jednání ve věcech technických.

9. Průběh stavebního řízení dokumentují zprávy poskytnuté Městským úřadem Uherský Brod, odborem stavebního úřadu, konkrétně protokol o ústním jednání ve věci územního a stavebního řízení týkající se FVE XXXXX ze dne 14. 9. 2010, které se účastnil mj. jako zástupce investora obžalovaný B. (č. l. 1264-1265), rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení k výstavbě fotovoltaické elektrárny (č. l. 1266-1271) ze dne 14. 9. 2010 (č. l. 1266-1271), rozhodnutí o nutnosti provedení zkušebního provozu před vydáním kolaudačního souhlasu ke stavbě FVE XXXXX ze dne 7. 12. 2010 pro XXXXX (č. l. 1272-1273), protokol o závěrečné kontrolní prohlídce z 18. 3. 2011 o závěrečné kontrolní prohlídce stavby, které se účastnila obžalovaná K. (č. l. 1274-1275, 1341) a kolaudační souhlas s užíváním stavby FVE XXXXX ze dne 11. 4. 2011 (č. l. 1276-1277).
10. Dále byly zajištěny ze spisu Městského úřadu v Uherském Brodě, odboru stavebního úřadu, žádost o povolení zkušebního provozu FVE XXXXX ze dne 1. 12. 2010 (č. l. 1460-1503), včetně revizních zpráv o revizi trafostanic zpracovaných revizním technikem Z. B., revize kabelového propoje VN zpracovaného revizním technikem O.B.(č. l. 1466-1467), inkriminované revizní zprávy zpracované obžalovaným K. č. 3.11/2010. Ve spisu stavebního řízení byl také založen předávací protokol stavby mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, jehož předmětem byly trafostanice, měniče, ocelové konstrukce, dodávka a montáž FV modulů, uzemněné konstrukcí, propojení NN a další součásti fotovoltaické výroby. Za zhotovitele společnost XXXXX podepsala obžalovaná K., za objednatele svědek A.. Podstatné v zápisu o předání a převzetí FVS v rozsahu smlouvy o dílo je: „termínu dokončení stavby podle smlouvy o dílo 15. 12. 2010, podle skutečnosti 10. 2. 2011, zástupci zhotovitele a objednatele prohlédli dokončené dílo a dne 10. 2. 2011 předávají a přejímají“ (č. l. 1362-1363), přílohy předávacího protokolu (č. l. 1364-1455). Dne 18. 3. 2011 proběhla závěrečná kontrolní prohlídka stavby FVE XXXXX (č. l. 1341-1343), které nakonec vedly k vydání rozhodnutí o udělení kolaudačního souhlasu stavby FVE XXXXX dne 11. 4. 2011 (č. l. 1303). Spis také obsahuje zaměření skutečného stavu FVE XXXXX s datem 16. 3. 2011 (č. l. 1304), ve kterém jsou vyznačeny řady konstrukcí s panely. Na pozemku p. č. 1085/2 žádné řady panelů vyznačeny nejsou. Na toto geodetické zaměření se také odkazuje seznam změn skutečného provedení stavby od dokumentace pro stavební povolení s vytištěným jménem obžalovaného K.. Dále zde byl předložen protokol vyhodnocení zkušebního provozu FVE XXXXX, za společnost XXXXX podepsané P.K. za XXXXX pouze orazítkovaný. V části záznam o předání je uvedeno: „Všechna zařízení podílející se na výrobě elektrické energie byla uvedena do provozu 14. 1. 2011 a ověřena jejich funkčnost.“
11. Dalším procesem okolo FVE XXXXX bylo její připojení k distribuční soustavě E.ON Distribuce. O tom referovala zpráva společnosti E.ON Distribuce k prvnímu paralelnímu připojení a stanovené výkupní ceně (č. l. 516-518), s přílohami. Vyplynulo z ní, že žádost o první paralelní připojení byla společnosti doručena osobně dne 29. 11. 2010. Žádost o připojení obsahovalo potvrzení firmy realizující výstavbu výroby, že výroba je provedena v souladu s podmínkami stanovenými smlouvou o připojení a pravidel provozování distribuční soustavy, dále odsouhlasenou projektovou dokumentací, zprávy o výchozí revizi, protokol o nastavení ochrany a místní provozní předpis. Kontrola zařízení a zkoušky byly provedeny při prvním paralelním připojení v rozsahu, které umožňovaly aktuální klimatické podmínky. První paralelní připojení provedl dne 20. 12. 2010 svědek B., fotografie pořízení při tomto připojení nebyly k dispozici. Dále zpráva popisovala, že první paralelní připojení bylo zavedeno v pravidlech provozování distribučních soustav, která se mělo provést do 30 dnů od žádosti výrobce. Termín úspěšně provedené kontroly výroby na místě samém byl jedním ze dvou termínů rozhodných pro přiznání podpory (druhým termínem byl vznik oprávnění k výkonu licencované činnosti

podle vydané licence). Distribuční společnost poskytla smlouvu o připojení výrobní elektřiny podepsanou s žadatelem XXXXX 4. 5. 2010 (č. l. 522-541), smlouvu o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje mezi E.ON Distribuce a XXXXX podepsanou obžalovaným B. dne 16. 5. 2011, smlouvy o úhradě zeleného bonusu a smlouvou o dodávce elektřiny z obnovitelného zdroje s podporou formou výkupních cen (č. l. 543-558) a protokol o schválení výrobní FVE XXXXX provozovatele společností XXXXX, podepsané v Havřicích dne 20. 12. 2010 svědkem B. a obžalovaným B. (č. l. 560). Z následující zprávy E.ON Distribuce vyplývá (č. l. 560), že elektroměr byl na obchodním předávacím místě osazen 13. 1. 2011. Osazení nebylo provedeno v závěru roku 2010 pro enormní počet požadavků na instalaci daného typu elektroměrů (č. l. 565-566). Stejná společnost poskytla údaje o dodávkách elektřiny FVE XXXXX (č. l. 567-575, 576-579, 580-622), měsíční výkazy o výrobě elektřiny za leden 2011 až prosinec 2013 a faktury vystavené XXXXX za dodanou elektřinu z FVE XXXXX (č. l. 623-658). Společnost E.ON Distribuce pro trestní řízení vydala dokumenty, které byly přiloženy k žádosti o první paralelní připojení, zkušební protokoly (č. l. 661-664), revizní zprávy k trafostanicím (č. l. 665-705), revizní zprávy k propojení vysokého napětí (č. l. 706-711), ke kabelovým vývodům nízkého napětí zpracované P.K. v roce 2012 (č. l. 712-716), pravidelné revizní zprávy k trafostanicím (č. l. 717-729), projekt FVE XXXXX k lednu 2011, vypracovaný svědkem H., včetně rozmístění panelů na pozemku parcelní číslo 1085/2 (čl. 730) a projektovou dokumentaci zpracovanou firmou Puttner s.r.o. (č. l. 731-797).

12. Ve fotovoltaické výrobě FVE XXXXX byla souběžně zahájeny taky úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání padělání a pozměnění veřejné listiny dne 16. 11. 2015 (originál spisu Policie ČR, Krajského ředitelství Policie, kraje Vysočina KRPJ-115445/TČ-2015-160781) upravením údajů o počtu a typu osazených fotovoltaických panelů v listině předložené ERÚ. Toto řízení bylo ukončeno odložením 11. 12. 2015. Podstatné bylo, že v tomto řízení ERÚ poskytl policejnímu orgánu úplnou kopii licenčního spisu vedeného k žádosti XXXXX a FVE XXXXX (č. l. 40, 126), která je vytištěna v příloze kmenového spisu. Z něj vyplynulo, že žádost o udělení licence podal obžalovaný B. dne 22. 10. 2010 (č. l. 1-2 licenčního spisu). Žadatel o licenci dokládal podklady, mimo jiné zprávu o revizi elektrického výrobního zařízení nízkého napětí č. 3.11/2010 vypracovanou obžalovaným K. (č. l. 117-121), rozhodnutí o zkušebním provozu stavebního úřadu Městského úřadu v Uherském Brodě ze 7. 12. 2010, předávací protokol mezi příjemcem XXXXX a předávajícím společnostmi XXXXX s datem 16. 12. 2010 podepsaný obžalovanou K. obžalovaným B. předání předmětu s názvem: „fotovoltaická elektrárna o výkonu 1,88 MWp, k. ú. XXXXX“ (č. l. 153) a rozhodnutí o udělení licence s datem 15. 12. 2010, které obžalovaný B. převzal dne 21. 12. 2010 a nabylo právní moci téhož dne, když se obžalovaný B. vzdal práva podat rozklad proti rozhodnutí.
13. Rozhodnutí ERÚ bylo z podnětu nevyššího státního zástupce podrobeno přezkumu ve správním soudnictví, o čemž svědčily rozsudky Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 62A 112/2013-198, 7 As 153/2015-112, 62A 112/2013-321 a 7 As 140/2016-99 (č. l. 1718-1737, 1739-1747, 1763-1794, 1795-1806). Jejich konečným výsledkem ve sporu žalobce nejvyššího státního zástupce proti žalovanému ERÚ, za účasti XXXXX, bylo zrušení rozhodnutí ERÚ ze dne 15. 12. 2010 o udělení licence společnosti XXXXX a vracení věci ERÚ k dalšímu řízení. Podstatnými důvody pro rozhodnutí byl mimo jiných závěr, že pro rozhodnutí o udělení licence nebyly splněny veškeré předpoklady, neboť předložená revizní zpráva nebyla způsobilá prokázat technické předpoklady výrobního zařízení (bezpečnost provozu). Revizní zpráva se přitom musela vztahovat k celé FVE, resp. k celé její nízkonapěťové části, která musela být stavebně dokončena ve všech součástech přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení. Správní soud se zabýval dokončeností elektrárny k datu provedení revize, porovnával je s fotografiemi z 2. 1. 2011, resp. 14. 3. 2011, výpisem z katastru nemovitostí a mapou aktuální situace elektrárny, z nichž vyplynulo, že v době pořízení satelitních snímků se na části pozemků nenacházely konstrukce se solárními panely, zatím co na novějším snímku se tam nacházelo 5 řad

solárních panelů. Z toho správní soudy dovodily, že začátkem roku 2011 elektrárna dokončena nebyla, na části pozemku č. 1085/2 nebyly umístěny konstrukce se solárními panely. V době pořízení satelitních fotografií byl tento pozemek prázdný, k této části elektrárny se tedy revizní zpráva obžalovaného K. nemohla vztahovat. Vzhledem k tomu, že zpráva o revizi se musela vztahovat k celému energetickému zařízení a měla být vypracována až poté, co bylo energetické zařízení kompletní a tvořilo funkční soubor všech jeho nezbytných částí, teprve potom mohla revizní zpráva prokazovat bezpečnost provozu elektrického výrobního zařízení.

14. Průběh výstavby FVE byl ze strany zhotovitele resp. investora doložen řadou listinných důkazů, konkrétně smlouvou o dílo (č. l. 845-866) podepsanou 14. 9. 2010, včetně jejich dodatků, předávacím protokolem z 15. 11. 2010 (č. l. 867-868) a řadou dokladů o subdodavatelských vztazích k dílčímu zboží nebo službám. Policejní orgán vlastní cestou od zjištěných subdodavatelů zajišťoval doklady o jejich provedení. Ty bylo možné porovnat s listinami předanými zhotovitelem a objednatelem výstavby FVE XXXXX. To se týkalo dodávky obytného kontejneru, toalet a stavební buňky společností Algeco (č. l. 869-881), dodání studie připojitelnosti fotovoltaické elektrárny k distribuční síti B.(č. l. 882-905), zhotovitele terénních úprav a odvozu sutě společnosti Drivestone (č. l. 906-915), dodávky a montáže trafostanice TS1 a TS2 společnosti EEIKA (č. l. 916-946) – dodání trafostanic potvrzovala na předávacím protokolu ze dne 30. 11. 2010 obžalovaná K., dodávky bubnů, palet, kabelů, žlabů a spojek společnosti ElfeTex (č. l. 947-972), dodávku zabezpečovacích systémů společnosti ExtraNet, mj. svědka A. – převzetí potvrdila dne 28. 12. 2010 obžalovaná K. (č. l. 973-985), dodávek kotev a zátěžových betonů (dle objednávky 30. 10., dle skutečnosti 22. 10. 2010), 1 ks rámu na střídače (dle objednávky 15. 12., dle skutečnosti 22. 12. 2010), 11 rámu na střídače (dle objednávky 3. 12., dle skutečnosti 10. 12. 2010), konstrukcí, oplocení, montáže panelů, rámu na střídač a ochranných nerezových lemů (dle objednávky 30. 10., dle skutečnosti 17. 12. 2010), vše společností Fames, u všech za objednatele XXXXX uvedena K. (č. l. 986-1018), provedení fyzické ostraha stavby společností GAN (č. l. 1019-1021), odvětrání a temperace trafostanic firmou Podškubka (č. l. 1023-1027), dodávky fotovoltaických panelů společností Jiangsu (č. l. 1028-1037), jedná se o faktury vystavované dodavatelem fotovoltaických panelů jejich odběrateli společností XXXXX, dodání revizních zpráv obžalovaným K. (č. l. 1038-1040), provedení elektroinstalačních prací firmou K. včetně o zápisu předání díla (č. l. 1041-1046), ze kterého vyplývá, že dílo spočívající v zapojování DC rozvaděčů stringů bylo dne 30. 11. 2010 převzato a všechny montážní práce, které byly součástí objednávky byly provedeny. Dále se jednalo o dodávku vysokonapětových kabelů, vybudování místa pro trafostanice společností Moel (č. l. 1047-1084), provedení projekčních prací dodavatelem J.P. (č. l. 1085-1138), dodání včetně projektové dokumentace, která byla tímto dodavatelem předána, dodání projektové dokumentace k vedení vysokého napětí a trafostanic firmou Puttner (č. l. 1139-1141), navazující na projektovou dokumentaci přípojky VN a trafostanic (č. l. 731-797), dodání kontejnerů, odvozu odpadu a manipulace s odpadem s firmou Sběrné suroviny (č. l. 1142-1145), provedení přepravy a odbavení celních služeb při dopravě zboží z Číny do Hamburku záslužkovou a spediční firmou Schenker (č. l. 1151-1202) ze kterých vyplývá, že solární články byly dodány do místa určení v Havřicích dne 21. 10., 22. 10. a 29. 10. 2010. Kromě toho byly dodávány solární články do jiných míst určení v řadě přeprav předcházejících a následujících. Dále byly součástí výstavby ostraha staveniště původně od 13. 10. do 15. 12. 2010 a později prodloužena až od 23. 12. do 15. 1. 2011 (č. l. 1203-1204). Dodavatel D.V. prováděl pro společnost XXXXX autodopravu, řadu dopravních úkonů směřujících do Havřic příp. z Havřic, jak to vyplývá z faktur, objednávek a dokladů o přepravě. Kromě jiných jsou v ní zmíněny autodopravy do Havřic + nakládka, vykládka ve dnech 30. 11., 7. 12., 10. 12., 13. 12., 14. 12., 21. 12. a 22. 12. 2010, z Havřic 10. 12. a 15. 12. 2010. Konkrétně palet s panely do FVE XXXXX dne 18. 11., odvoz 7 palet s panely 9. 12. do Brna, převoz betonech pražců z Podolí do Havřic 13-14. 12., dovoz 2 palet panelů a zbytku kabelů do Havřic 17. 12. 2010, jak to vyplývá z faktur objednávek a záznamu o provozu vozidla. Vyplývá z nich také, že dopravy se uskutečňovaly také přímo na místa staveb jiných FVE

(č. l. 1205-1247, 1254-1260). Energetický audit dodala společnost Tespora profi (č. l. 1248), mobilní toalety pronajímala firma TOI TOI (č. l. 1249-1253).

15. Dílčí úkony k prověření průběhu a výstavby fotovoltaické elektrárny zahrnovaly mj. prověrku na místě provedenou s obžalovanou K., při které prakticky zobrazoval způsob, jakým prováděl revizi fotovoltaické elektrárny (č. l. 195-205).
16. Soud také vycházel z dílčích listinných důkazů. Trestní řízení bylo zahájeno na základě trestního oznámení ERÚ ze dne 4. 11. 2013 (čl. 1 - 9). Úkony trestního řízení byly zahájeny 14. 11. 2014 (čl. 10 - 11). Trestní stíhání obžalovaných bylo zahájeno v srpnu roku 2016 (čl. 37 - 62). V provozovně FVE XXXXX byla provedena kontrola ERÚ dne 15. 11. 2016 (čl. 171 - 175, viz 2160-2162). Žadatel XXXXX, jednající prostřednictvím obžalovaného B. požádal o první paralelní připojení distribuční společnost E.ON Distribuce dne 25. 11. 2010 (čl. 263). Obžalovaná K. při podání vysvětlení dne 20. 4. 2016 předložila projekt FVE XXXXX, zobrazující umístění solárních panelů, rozvodů, stringů podle skutečného provedení z prosince roku 2010, který vypracoval svědek H.. Projekt zahrnuje celé pole FVE, včetně pěti řad panelů na pozemku p. č. 1085/2 (čl. 268). Obžalovaný K. vydal pro trestní řízení zprávu č. 3.11/2010 o revizi elektrického výrobního zařízení nízkého napětí (čl. 275 - 284). Policejní orgán provedl místní šetření FVE dne 8. 6. 2015, včetně dokumentace elektrárny z vnějšku prostor (čl. 336 - 341). Snímky a zobrazení FVE, včetně zobrazení v katastrálním území ukazují skutečné provedení elektrárny a její umístění na jednotlivé pozemky (čl. 343 - 346). Společnost GEODIS oznámila policejnímu orgánu, že lokalitu FVE XXXXX snímkovala v červnu roku 2010 (čl. 347 - 350). Společnost GISAT potvrdila, že v lokalitu FVE XXXXX snímkovala 2. 1. 2011 a 14. 3. 2011 a předala policejnímu orgánu snímky z daných období (čl. 351 - 365). Fotografie jsou založeny v různé míře rozlišení (čl. 368 - 372). Český hydrometeorologický ústav na žádost policejního orgánu předal hydrometeorologické údaje z metrologické stanice Staré Město u Uherského Hradiště a ze srážkoměrné stanice v Uherském Brodě z listopadu a prosince 2010 a ledna 2011 (čl. 377 - 387).
17. ERÚ poskytl stanovisko ke stanovení celkového výnosu podporované výroby elektrické energie FVE XXXXX (čl. 388 - 393). Obdobně se vyjádřila společnost OTE ke k výši výkupních cen a zeleného bonusu, jejich rozdílů při uvedení výrobního zařízení do provozu v letech 2010, resp. 2011 a údaje o výrobě elektřiny za období od ledna 2014 do února 2016 (čl. 402 - 409, 500-509).
18. Stanovisko k revizním zprávám poskytl Technická inspekce České republiky (čl. 473 - 477). Pro srovnání s ostatními znaleckými posudky předloženými s obhajobou státní zástupce přiložil do spisu komparativní posudek vypracovaný ČVUT v Praze, fakultou elektrotechnickou (čl. 478 - 487), a rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 30/2015, týkající se jiné věci FVE Jeníkov, pro ukázkou argumentace ohledně fotovoltaických zařízení (čl. 488 - 499).
19. Postupy při licenčním řízení určovaly opatření ERÚ č. 23/2010 a č. 2/2012 a nedatovaný Metodický návod ERÚ k podávání žádosti o licence (čl. 798 - 801, 802 - 806, 807 - 835).
20. Pro lepší místní orientaci a zjištění skutečného stavu opatřil policejní orgán snímek z veřejně dostupného portálu Mapy.cz (čl. 1888 - 1902). K zajištěným nemovitostem policejní orgán zjišťoval ceny nemovitostí v jejich okolí (čl. 1925 - 1978), včetně výpisu z katastru nemovitostí.
21. Obžalovaní při své obhajobě odkazovali na různé listinné důkazy, které soudu předložili. Konkrétně se jednalo o rozvahu XXXXX k 30. 9. 2018 (čl. 2148 - 2150), čerpání úvěru financujícího výstavbu FVE Havříčích, výpisu z účtu XXXXX u LBBW Bank se záznamem o čerpání úvěru 22. 12. 2010 (čl. 2151-2152). Obžalovaný B. ukazoval zápis z kontrolního šetření ERÚ provedeného ve FVE v Havříčích 1. 12. 2016 (čl. 2155 - 2159), a listiny vysvětlující rozdíl v instalovaném výkonu a výstupním výkonu FVE (čl. 2163 - 2167). Odvolával se na znění právních a jiných předpisů týkající se dané oblasti, Pravidel provozování distribučních soustav a jejich příloh pro paralelní provoz distribuční soustavy (čl. 2168 - 2195, 2196 - 2202), znění vyhlášky o

podrobnostech udělování licenci č. 426/2005 Sb. (čl. 2203 - 2224), vyhlášky č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů (čl. 2225 - 2234), vyhlášky č. 408/2015 o pravidlech trhu s elektřinou (čl. 2235 - 2256). Obžalovaný B. dokládal dlouhodobé oborové zaměření na energetické zdroje pomocí certifikátů o vzdělání a školení (čl. 2257 - 2258). Obžalovaný K. ke srovnání předložil revizní zprávu č. 01.12/2011 (čl. 2273 - 2282). Státní zástupce dodatečně předložil nosič s videozáznamem pořízeným při prověře výpovědi obžalovaného K. dne 17. 3. 2017 (čl. 2351).

22. Soud dále vyslyšel řadu svědků nebo se souhlasem stran četl protokoly o jejich výsledku nebo úřední záznamy o podání vysvětlení. Takto soud vycházel z výpovědi svědka K.H. (č. l. 2283, 254), který potvrdil průběh stavebního řízení, jak byl patrný z listinných důkazů, byl to zaměstnanec stavebního úřadu Městského úřadu Uherský Brod.
23. Velkou skupinou byli svědkové, kteří se různým způsobem podíleli na výstavbě FVE XXXXX. Soud vyslechl svědka O.A. (č. l. 2313-2316). Svědek byl společník XXXXX, který do podnikání vnesl část pozemku, na kterém stojí FVE XXXXX. Svědkova firma ExtraNet byla subdodavatelem slaboproudých systémů, zabezpečovacího a kamerového systému pro společnost XXXXX. Z těchto důvodů svědek komunikoval s obžalovaným B., společníkem a jednatelem generálního dodavatele i investora a s obžalovanou K., která koordinovala stavební část FVE. Pouze s obžalovaným K. svědek nepřišel do styku vůbec. Technické otázky výstavby elektrické části svědek řešil se svědkem H.. Svědek vypovídal k průběhu výstavby a k předávání díla generálnímu dodavateli.
24. Dále soud zaznamenal výpověď svědka F.H. (č. l. 2317-2319). Svědek pracoval jako technik XXXXX, který kreslil zapojení FVE, umístění panelů, podílel se na zapojování a oživení technologie. Pracoval na osazování střídačů do měničů, zapojoval stejnosměrnou část přímo v pojistkových skříních, celkově se zabýval především stejnosměrnou částí elektrárny, neřešil navazující NN ani VN část, kterou řešila firmy Puttner, EEIKA a Elektromontáže Němeček. Svědek stále pracuje v nástupci společnosti XXXXX jako servisní technik. Svědek se vyjadřoval k průběhu výstavby, k dílčím dodavatelům, ke skladbě panelů, k době, kdy byla podle něj FVE dostavěna, ke zpracování revizních zpráv a k prvnímu paralelnímu připojení.
25. Soud vyslechl svědka P.K. (č. l. 2319-2321), který dodával na základě objednávky elektrikářské práce pro FVE. Svědek byl samostatně výdělečně činný a bez zaměstnanců. Vypovídal k průběhu výstavby, k podílu jednotlivých obžalovaných na výstavbě, k termínu dokončení a odevzdání prací, které pro FVE zhotovoval. Svědek pracoval na propojování panelů do stringů a stringů do dalších technologií. Svědek spolupracoval s obžalovanou K., která u něj práci objednávala, práci od něj přebírala, sdělovala mu, kdy může vystavit fakturu. Svědek práce ukončil do konce listopadu 2010.
26. Svědka P.P. (č. l. 2321-2324) pracoval ve firmě Fames, subdodavatele firmy XXXXX při výstavbě FVE. Prováděli veškeré montážní práce konstrukcí, konstrukce vyráběli, dodávali a montovali na stavbě FVE. S firmou XXXXX společnost Fames spolupracovala už v předchozích výstavbách. Subdodávku objednávala obžalovaná K., objednatelem byla firma XXXXX. Dílo od společnosti přebírala opět obžalovaná K., teprve později byly vystaveny faktury, které byly skutečně zaplacený. K ukončení výstavby svědek pouze obecně řekl, že dílo skončilo na konci roku 2010. Součástí dodávky byly kromě výroby a montáže konstrukcí také montáž FV panelů. Svědek nebyl schopen určit, kdy skončila montáž, protože na elektrárně osobně nepracoval. Svědkovi byly předkládány předávací protokoly byl dotazován na význam pojmu „dokončení dle objednávky“ a „dokončení dle skutečnosti“ a na dodací listy s termíny dodání 17. 12. resp. 20. 12. 2010.
27. Dále byl vyslechnut svědek M.P. (č. l. 2324-2326) společník a spoludávatel firmy XXXXX a společník XXXXX. Svědek potvrdil spolupráci obou společností jako zhotovitele a objednatele stavby. Svědek vstoupil do projektu majetkově. O realizaci technické části se podrobně nestaral. Přípravoval pouze finanční část, vyjednávání s bankami, účetní provoz a ekonomiku. Svědek se

nezúčastnil výstavby, ani projektování, FVE viděl až, když byla dokončena. Celkově výpověď svědka nepřinesla nic důležitého, protože ani k čerpání úvěru a vystavování faktur mezi společnostmi XXXXX a XXXXX nebyl schopen říct nic bližšího. V některých otázkách odkazoval na obžalovaného B., který měl vyjednávat o úvěru s bankou, měl se podílet na řízení stavby a její realizaci.

28. Svědkyne I.S. (č. l. 2326-2327) a svědek H.S. (č. l. 2327-2328) zajišťovali pro investora XXXXX inženýrskou činnost, která spočívala v zastupování investora v řízení u stavebního úřadu. Svědkové si upamatovali, že zastupovali investora při řízení o žádosti o povolení zkušebního provozu před koncem stavby a po vyhodnocení zkušebního provozu v řízení o žádosti na kolaudaci stavby. Z obžalovaných znali obžalovaného B. a K.. Obecně se svědkové vyjádřili k dokladům, které potřebovali, které jim předala pravděpodobně obžalovaná K.. Svědkové neověřovali jejich skutkovou hodnotu, tzn. jejich shodu s realitou. Žádost o příslušné rozhodnutí s podklady podali rovnou stavebnímu úřadu. Výsledkem těchto řízení bylo povolení zkušebního provozu a na konci po vyhodnocení zkušebního provozu také kolaudace stavby. Svědkové nekontrolovali počet fotovoltaických panelů, ať už v žádostech, které podávali stavebnímu úřadu nebo v rozhodnutí, které stavební úřad vydal. Svědkovi se pravděpodobně zúčastnili jednání se stavebním úřadem nebo závěrečné kontrolní prohlídky. Prohlídce před kolaudací byl přítomen svědek S.. Podle svědka bylo jejich úkolem pouze shromáždit veškeré dokumenty, předat je na stavební úřad, být přítomen prohlídce a při závěrečném protokolu. S dokumenty jinak nenakládali, nijak je neověřovali, ani nekontrolovali shodu předkládaných dokumentů se skutečným stavem.
29. Svědka R.K. (č. l. 2331-2332) pracoval ve firmě XXXXX jako obchodně technický nákupčí, zabýval se nákupem měničů a dalšího drobného materiálu. Jeho nadřízeným byl obžalovaný B.. Pro FVE v Havřicích zajistil dodávku měničů z firmy SolarMax ve Švýcarsku. Objednávku domlouval korespondenčně, technické parametry neurčoval, pouze předal takové, jaké mu označili technici. Svědek tuto záležitost registroval pouze do okamžiku, než došlo k dodání měničů do skladu a k zaplacení faktury. Podle svědka všechno proběhlo normálně. Bližší podrobnosti ke stavbě FVE XXXXX si svědek nepamatoval.
30. Dalším zaměstnancem společnosti XXXXX byl svědek M.C. (č. l. 2341-2342). Jeho úloha spočívala v zajištění solárních panelů pro výstavbu fotovoltaické elektrárny. Tuto činnost vyvíjel z Prahy. Svědek si upamatoval na to, že přes obrovský tehdejší zájem o panely se podařilo panely pro výstavbu zajistit. Na místě v Havřicích se vyskytl pouze minimálně. Znal se s obžalovaným B. a K.. Panely se dovážely z Číny, na podrobnosti koupě a dopravy panelů si svědek nepamatoval. Byl schopen obecně říct, u kterého výrobce panely nakupovali, a jak zajišťoval objednávku, až po dodání panelů na stavbu. Spolupracoval s dopravcem Schenker. K nákupu byly vystaveny faktury, dodací listy a doklady o námořní a vnitrostátní přepravě. O stavbě svědek věděl, kde je FVE umístěna, jedenkrát byl na místě stavby, jinak se na ní nepodílel. Svědek si vzpomněl na jméno dopravce V., ale nebyl schopen říct nic bližšího. Potvrdil také, že objednávali panely pro další výstavbu probíhající v roce 2011, a pro výstavbu jiných FVE, než jenom stavbu v Havřicích.
31. Zaměstnancem společnosti XXXXX byl také svědek M.K. (č. l. 2343-2345). Znal s obžalovanými B. a K.. Na výstavbě FVE se podílel objednávkami materiálů a prací a koordinací těchto dodávek, např. domlouval elektroinstalační práce u svědka K., zajišťoval dopravu panelů, rozvaděčů, kabeláže, konstrukcí na místo stavby. Svědek pouze koordinoval jednotlivé složky, neměl pravomoc je kontrolovat, aby byly dokončeny v určitém termínu. Další záležitosti, vyjednávání se subdodavateli měla na starost obžalovaná K., zajišťovala návaznost a koordinaci jednotlivých subdodavatelů. Podle svědka měla být stavba hotová do konce roku 2010, ale byla hotová dříve, přibližně po vánočních svátcích. Po Vánocích se zapojovaly kabely a měniče, dodělávaly se trafostanice, ale to bylo mimo obor svědka. I na výslovný opakovaný dotaz, zda se na FVE XXXXX pracovalo i po vánočních svátcích, svědek potvrdil, že to tak bylo. Svědek také řekl, že

každou stavbu považovali za mezisklad a mohlo docházet k převozu dílčích dodávek mezi jednotlivými stavbami. Hlavní sklad byl v Brně, odtamtud se vozila většina materiálu na jednotlivé stavby. Naopak svědek nepotvrdil, že by na stavbě v Havřicích byla nějaká zpevněná plocha, na které by byly skladovány fotovoltaické panely. Svědek se nepodílel na vystavování faktur, dodacích listů nebo jiné dokumentace. Jenom když bylo zboží doručeno a byl k němu vystaven dodací list, potom se mohl podepsat na dodacím listu. Převzatou dokumentaci předával obžalované K. nebo B..

32. Se souhlasem stran soud přečetl úřední záznam o podání vysvětlení svědkyně J.T. (č. l. 2384, 330-333). Svědkyně pracovala ve společnosti XXXXX jako sekretářka, přijímala a odesílala faktury, přijímala a odesílala poštu. Podle svědkyně komunikaci s úřady ve stavební části projektu a koordinaci stavby měla na starosti obžalovaná K.. Obžalovaná vypracovávala rozpočty na stavbě, objednávala subdodavatele a jezdila na stavby. Záporně svědkyně odpovíděla, jestli znala fotovoltaických panelů na stavbě FVE v Havřicích, jaký počet byl uvedený v rozhodnutí stavebního úřadu. Ke zpracování dokumentů a jejich odesílání řekla, že většinou posílali originály poštou nebo je dostávali osobně od investorů. Na jednotlivé úřady je posílali v té formě, jaká byla potřeba. Svědkyně nebyla schopna říct, jak se k nim dostalo rozhodnutí stavebního úřadu v Uherském Brodě o zkušebním provozu, ani kdo rozhodnutí předložil nebo poslal ERÚ. Svědkyně pravděpodobně listiny posílala sama a psala k nim průvodní dopisy. Závěrem to shrnula tím, že prováděla pouze vlastní administrativní činnost.
33. Soud přečetl protokol o výsledku zaměstnankyně ERÚ svědkyně I.F. (č. l. 214-218). Svědkyně pracovala v roce 2010 jako referentka odboru licencí, zpracovávala spisy se žádostmi o udělení licence pro nově stavěné FVE. Dále obecně popisovala průběh řízení o udělení licence. K řízení o licenci pro FVE XXXXX svědkyně po předložení kopie správního spisu uvedla, že bylo běžné, že se s žadatelem o licenci domluvili telefonicky, že licence bude vydaná, ale žadatel ještě doručí předávací protokol k doložení přechodu vlastnického práva na žadatele o licenci k výrobnímu zařízení. Z textu licence svědkyně, že byla vytištěna 15. 12. 2010 a svědkyně licenci podepsala. Dne 21. 12. 2010 ji osobně převzal obžalovaný B. za XXXXX a licence nabyla právní moci. Předávací protokol byl podle svědkyně předán současně se vzdáním se práva na rozklad, tj. 21. 12. 2010. U FVE XXXXX pravděpodobně proběhla pouze obecná kontrola, při které pracovníci zvenčí provozovny zkontrolovali, že je osazena panely a panely jsou zapojeny. O takové kontrole neexistoval žádný oficiální záznam. Svědkyně si vlastně ani neuvědomovala, jestli takováto kontrola přímo u FVE XXXXX proběhla.
34. Soud vyslýchal zaměstnance distribuční společnosti, který se podílel na jejím paralelním připojení svědka R.B. (č. l. 2333-2336). Svědek obecně potvrdil, že prováděl tuto činnost, účastnil se prvního paralelního připojení za společnost E.ON Distribuce. Na konkrétní provedení úkonu u FVE Havřicích si nepamatoval. Tuto skutečnost mu připomněl fakt, že byl k této věci vyslýchán v přípravném řízení. Později svědek byl ve výrobě FVE XXXXX znovu při řešení nesouladu výkonu elektrárny uvedeného na licenci a výkonu uvedeného v systému operátora trhu. Svědek obecně popisoval průběh prvního paralelního připojení. K vlastní činnosti řekl, že jeho úkolem bylo potvrdit, že zařízení je schopno vyrábět elektřinu a je realizováno v rozsahu, o který bylo žádáno v žádosti o první paralelní připojení. Pracovníci distribuční společnosti se dostavili na místo, prošli výrobu, namátkově zkontrolovali, zda jsou zapojeny panely nebo nejsou prázdné konstrukce, jestli výroba odpovídá rozsahem instalovaného výkonu, jestli jsou zapojeny střídače a jsou splněny podmínky pro osazení obchodního měření. Když nebyly shledány závady, byl potvrzen protokol prvního paralelního připojení. Stejně byla provedena simulace výroby pro odstranění poruch a zajištění odpojení od sítě. Byla provedena zkouška ochran, zda reagují na dané situace. Na konkrétní průběh těchto úkonů ve FVE XXXXX si svědek nepamatoval. Dále svědek vypovídal k další činnosti ve FVE týkající se ujednacení hodnoty instalovaného výkonu podle licence a podle dat u operátora trhu. Svědek potvrdil, že při podání žádosti o první paralelní připojení byly vyžadovány revizní zprávy k části vysokonapěťové a nízkonapěťové.

35. Na návrh stran soud vyslýchal svědka P.N. (č. l. 2381-2383). Svědek byl zaměstnancem společnosti LBBW Bank, která poskytla úvěr společnosti XXXXX k financování výstavby FVE XXXXX. Obecně svědek řekl, že spolupracoval s obžalovaným B.. Pro stavbu bylo připraveno financování a v závěru roku 2010 došlo k čerpání úvěru. Podmínkou banky pro čerpání byla účelově založená společnost (XXXXX). Dále banka vyhodnocovala ekonomiku projektu, tj. porovnání nákladů na výstavbu a možných výnosů. Pro schválení úvěru banka vycházela z energetického auditu dosažitelných výnosů podle tabulkových hodnot při podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Dále ověřovali majetková pozadí zúčastněných osob v žadateli o úvěr, vlastnictví pozemků, informace ohledně použité technologie a z rozpočtu smlouvy o dílo. Hlavní položkou rozpočtu byly solární panely a střídače, proto banku zajímalo, jestli byly tyto součásti technologie koupeny, osazeny a zapojeny na stavbě. Proto svědek prováděl kontroly na stavbě v tomto smyslu, samotné čerpání úvěru mělo na starosti jiné oddělení banky. Svědek byl firemní bankéř, spolupracoval s žadatelem o úvěr, nerozhodoval o čerpání úvěru. Před čerpáním bylo nutné, aby žadatel o úvěr doložil licenci ERÚ, stavební povolení, souhlas se zkušebním provozem, v některých případech revizní zprávy, příp. dohodu nebo souhlas provozovatele distribuční soustavy. V době zaměstnání svědka byl úvěr poskytnutý společnosti XXXXX řádně splácen.
36. Součástí dokazování byly znalecké úkony vyžádané žadatelem o licenci společností XXXXX zpracovaný znaleckými ústavy Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou Ostrava, fakulta elektrotechniky a informatiky ke splnění technických podmínek pro uvedení do provozu FVE XXXXX (č. l. 2259-2272), který byl u hlavního líčení přednesen pověřeným pracovníkem znaleckého ústavu Ing. Romanem Portužákem, CSc. (č. l. 2371-2372). Ústav popsal zadané otázky, předložené a získané podklady, právní a technická východiska, které při své činnosti bral v úvahu. Závěry posudku shrnul do třech částí. V první části posudek obecně popisoval, z čeho se stavba FVE skládá, co je předmětem výchozí revize, jaké jsou požadavky na projektovou dokumentaci a na prokázání skutečného stavu elektrické instalace. Poukázali na podklady, ze kterých vychází revizní technik, a obecně vymezili, jaké konkrétní úkony by měl revizní technik provést podle ČSN 332000-6, podle které se část výchozí revize provádí v beznapěťovém stavu. K inkriminované revizní zprávě vypracované obžalovaným K. zpráva konstatovala, že odpovídá rozsahem a obsahem platným ČSN, obsahuje všechny náležitosti a včetně závěrečného výroku potvrzujícího schopnost bezpečného provozu, což podle znalců prokazuje splnění technických předpokladů energetického zařízení. Ve druhé části se posudek vyjadřoval k dříve zpracovanému znaleckému posudku VUT v Brně, fakultou elektrotechniky a komunikačních technologií (č.l. 142-153). S tím se posudek VŠB-TU ztotožnil, kromě odpovědi otázky č. 11. Do třetí části zahrnuli další zjištění znaleckého ústavu, s oporou předávacího protokolu ze dne 15. 11. 2010 (č.l. 867-868), znalci usoudili, že dne 16. 11. 2010 mohla být provedena výchozí revize elektrického zařízení. Předání celého díla k datu 17. 12. 2010 včetně prvků, které nebyly součástí elektrického výrobního zařízení, nebránily provedení výchozí revize elektrického zařízení. Při výsledku znalec upřesnil, že obžalovaný K. nerevidoval to, co bylo označeno značkou shody CE, to znamená fotovoltické panely a měniče. Revidoval kabeláže, izolační odpory, spojitosti a funkci ochrany, zapojení a kabeláž stejnosměrnou a nízkonapěťovou za střídači až po transformátor NN na VN.
37. Tento posudek z významné části obsahuje obecně formulace, podmínky zpracování revizních zpráv a ustanovení ČSN, které postup upravovaly. K předmětné revizní zprávě vypracované obžalovaným K. potvrdily, že z těchto hledisek obsahovala náležitosti, které by výchozí revizní zpráva měla obsahovat. V této části soud uznal, že jde o záležitosti odborné, které mohli znalci při své činnosti zodpovědět. Tam, kde znalci do svých závěrů zahrnuli hodnocení obsahu předávacího protokolu stavby FVE XXXXX ze dne 15. 11. 2010 a jeho vlivu na možnost provedení výchozí revize a další závěry týkající se předání celého díla dne 17. 12. 2010, se znalci pustili do oblasti, ve které hodnotili jiné provedené důkazy a na základě jejich hodnocení vyvozovali vlastní závěry. Navíc ve vlastní revizní zprávě je uvedeno, že revize měla proběhnout

12. 11., to je před podepsáním předávacího protokolu, a sepsána byla teprve 16. 11. 2010. Znalci už nemohli brát v úvahu, že existovaly i další předávací protokoly se stejným nebo podobným vymezením předaného díly z pozdější doby, dokonce s označením „dle skutečnosti.“

38. Druhým znaleckým počinem byl posudek zpracovaný na žádost XXXXX VUT v Brně, fakultou elektrotechniky a komunikačních technologií, který u hlavního líčení přednesl Doc. Ing. Petr Mastný, Ph.D. (č. l. 2364, 142-153). Tento posudek se zabýval rozdíly údajů o výkonu fotovoltaické elektrárny mezi nominální hodnotu výkonu panelů a výstupním výkonem celé FVE. Záporně posudek odpověděl na povinnost revizního technika kontrolovat komponenty, které mají označení o shodě CE. V další části znalci dospěli k závěru, že při provádění revize nízkonapěťové stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny není potřebné, aby byly osazeny fotovoltaickými panely. Žádná měření realizovaná revizním technikem nebyla normativními a zákonnými předpisy při provádění revize vyžadována. Ve čtvrté části znalci označili podklady, které byly nutné pro provádění výchozích a pravidelných revizí. V páté části znalci rozvedli úkony revizního technika při provádění revize elektrických zařízení podle označených norem, která se skládaly z prohlídky, měření a zkoušení stavu elektrického zařízení z hlediska jeho bezpečnosti. Dále definovali, co se rozumí prohlídkou elektrického zařízení a jak musí být provedena. Součástí prohlídky mělo být ověření, jestli trvale připojené elektrické předměty vyhovují bezpečnostním požadavkům příslušných norem pro zařízení, o čemž bylo možno se přesvědčit přezkoumáním informací o výrobci, značení a certifikátech, jestli byly předměty řádně zvoleny a instalovány v souladu s harmonizačními dokumenty a s návody výrobců, jestli nebyly viditelně poškozeny do té míry, že by mohly ohrozit bezpečnost zařízení. Dále znalci definovali, co musela prohlídka zahrnovat: „...přezkoumání elektrické instalace s využitím všech smyslů a veškerého důvtipu, aby se zjistilo, zda je tato instalace řádně provedena...“. Na základě dílčích tezí znalci dospěli k závěru, že kontrola počtů panelů revizním technikem nemusela být součástí prohlídky a údaj o počtu panelů nebyl povinným údajem. Revizní technik vycházel z dostupné projektové dokumentace objednatele revize, ve které byly údaje o počtu panelů, jejich zapojení do stringů a stringů do sdružovacích boxů obsaženy. Obdobná byla odpověď v šesté části posudku. V sedmé části znalci odpovídali na možný rozdíl počtů panelů v revizní zprávě a oproti skutečnému stavu zařízení. Znalci se opírali o uvedené vysvětlení, že počet panelů není obligatorní součástí revizní zprávy. Pokud byl zjištěn rozdíl mezi skutečným a deklarovaným stavem v počtu panelů v řádech jednotek procent, nebyl to důvod pro zneplatnění revizní zprávy. Znalci přitom upozorňovali, že výstupní výkon panelů je udáván s určitým rozptylem. V osmé části se znalci vyjadřovali konkrétně k revizi FVE XXXXX provedené obžalovaným K. č. 3.11/2010 ze dne 16. 11. 2010, zejména z pohledu, jestli byla taková revize dostačující jako podklad pro rozhodnutí ERÚ. Znalci vycházeli z ustanovení vyhlášky o podrobnostech o udělování licenci pro podnikání energetických odvětvích č. 426/2005 a dospěli k závěru, že v daném období byl v řízení o udělení licence FVE XXXXX požadavek ze strany ERÚ na dodání výchozí revize v nesouladu s platnými zákonnými předpisy. Revizní zpráva vypracovaná obžalovaným byla rozsahem a obsahem v souladu s ČSN, obsahovala potřebné náležitosti. Požadovanou podmínkou pro udělení licence na výrobu elektrické energie byla zpráva o bezpečnosti práce a to nebyla revizní zpráva v kompetenci revizního technika. Nebylo žádným právním předpisem definováno, kdo by měl tento typ revize vypracovat. K tomu znalci upozorňovali, že měření izolačního odporu instalace FVE se netýká měření této veličiny na fotovoltaických panelech. Komponenty FVE, které jsou označeny značkou CE, nejsou předmětem revize elektrických zařízení ve smyslu zmiňovaných norem. V deváté části znalci hodnotili, jestli si obžalovaný K. jako revizní technik vymezil dostatek času pro revizi daného výrobního zařízení. Znalci vycházeli z popisu předmětu revize obžalovaným, z tabulek s naměřenými hodnotami, z rozsahu kontrolovaného předmětu, z měření, které revizní technik podle zprávy prováděl. Znalci hodnotili, že měření potřebná pro provedení revize nízkonapěťové stejnosměrné části instalace FVE XXXXX nepřekračovalo dobu 9 hodin. Čas vymezený obžalovaným K. byl podle nich dostatečný k provedení revizní činnosti. V desáté části se znalci zabývali možností výměny panelů, změnou licencovaného výkonu a jeho

vlivem na udělenou licenci nebo na řízení u ERÚ. Znalci v tomto vycházeli se zadavatelem dodaného počtu demontovaných a montovaných panelů, vycházeli ze změny jednotkového výkonu panelů a dospěli k tomu, že došlo ke snížení celkového instalovaného výkonu. V tom případě to podle nich nemělo vliv na udělenou licenci, která byla vystavena na celkový instalovaný výkon, který v důsledku změn nebyl překročen. V jedenácté části se věnovali hodnotám vyrobené energie v prosinci 2010, která byla nulová. Bylo způsobeno tím, že obchodní měření bylo instalováno až 13. 1. 2011. Do té doby nebylo možné elektrickou energii měřit. Pak hodnotili průběh výroby a množství vyrobené energie v lednu 2011 ovlivněné oblačností, nedostatkem slunečního zařízení a vrstvou sněhu, opírali se o hydrometeorologické údaje a dovodili, že údaje o vyrobené elektrické energii v lednu 2011 nesouvisely s dokončeností či nedokončeností stejnosměrné části instalace FVE XXXXX.

39. K posudku se patří uvést, že jsou v něm obsaženy části obecné a nesporné, např. vysvětlení rozdílu mezi jednotkovým výkonem fotovoltaického panelu a celkovým instalovaným výkonem, nebo obsah předpisů popisující činnost revizního technika, časový prostor pro provedení revize podle představy znalců, změny v demontovaných a montovaných panelech a jejich vliv na změnu celkového instalovaného výkonu, resp. možnosti výroby elektrické energie v prosinci 2010 resp. lednu 2011 a jejich důkazní síle. Pak jsou zde části konkrétní, které se již týkají přímo FVE XXXXX a činnosti revizního technika obžalovaného K., zde se znalci dostávají do polemiky s rozhodováním správních i trestních soudů, které se opakovaně vyjadřovaly k významu revizní zprávy, jejího obsahu a k časové možnosti, kdy lze pravdivou revizní zprávu vyhotovit, jaký význam mají údaje, které jsou revizním technikem v konkrétní zprávě uvedeny. Zdejší soud bral v úvahu stanoviska znalců v těch bodech, které nejsou v rozporu s dosavadní soudní judikaturou, týkající se příslušných otázek.
40. Jako svědek byl vyslechnut Ing. Pavel Hrzina, Ph.D. (č. l. 2336-2341). Svědek byl vyslýchán jako zpracovatel komparativního znaleckého posudku ČVUT, fakulty elektrotechnické, v roce 2013 pro ERÚ (č. l. 478-487), zabývající se v obecné rovině obdobnou tematikou jako předchozí znalecké posudky. V první části se opakovala odpověď, že revize FVE neposuzovala jednotlivé komponenty, které mají doložení o shodě CE, ale posuzovala bezpečnost provozu elektrárny jako celku. U dílčích prvků zkoumala, jestli mají platná prohlášení o shodě, jestli jsou zapojeny podle návodů a norem, jestli byla vhodně zvolena a provedena elektroinstalace s ohledem na prostředí a bezpečnostní předpisy, např. uložení kabelů, ochranné pospojování, ochranu proti přepětí a další. Z toho vyšlo stanovisko, že samotné panely nepodléhají revizi, jsou klasifikovány jako dílčí komponent s prohlášením o shodě. Revizi ale podléhalo způsob zapojení fotovoltaických panelů do obvodu elektrárny. Revizi bylo možné provést na část FVE, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v takovém případě revize neosvědčovala FVE jako celek, ale pouze dílčí revidovanou část. Výchozí revize pro celou FVE mohla odkazovat na dílčí revize. Zároveň nebylo možné plnohodnotně revidovat další části FVE, které nebylo kvůli absenci panelů možné uvést do stavu pod napětím. Dále se vyjádřili k funkci a významu zkušebního provozu podle stavebního zákona a podle vyhlášky stanovující podmínky zkušebního provozu výroby elektrického proudu. Znalci konstatovali, že odstraňování nedostatků během zkušebního provozu nemá vliv na řádnost provedení výchozí revize. V případě projevu ohrožující bezpečnost a funkčnost systému, musí dojít k jejich odstranění a znamenalo by to podstatnější zásah, bylo nutné provést další revizi. K tomu platil další závěr, že revize potvrzovala bezpečnost k určitému datu. Pokud později došlo k podstatnému zásahu, bylo nutné posoudit schopnost bezpečného provozu znovu. Sice nebylo explicitně stanoveno, pro jaký rozsah opravy dostačoval záznam s podpisem pověřeného pracovníka a kdy už bylo nutné vypracovat novou revizní zprávu, ale pokud docházelo ke změně oproti projektové dokumentaci, příp. provozní dokumentaci, měla by být vypracovaná revize, pokud došlo pouze k výměně poškozeného elektrického zařízení za nové zařízení obdobného stejného typu, nemuselo to být nutně důvodem k nové revizní zprávě. Tato teze platila i pro situaci, kdy bylo do FVE zasaženo nedovoleným zásahem třetí osoby (krádež). Svědek představil

opačné stanovisko k dostatečnosti výchozí revize v případě rozšíření elektrického proudu nízkého napětí, které nevyžadoval změnu jištění, což bylo použitelné pro případy domovních a průmyslových instalací. V případě FVE ho nelze aplikovat na zvýšení počtu panelů v již realizovaném stringu, protožetím byly změněny provozní parametry FVE, které měla dopady na celý další řetězec (měnič, transformátor) a nehledě k tomu, že souhrnný výkon panelů instalovaných na FVE byl jedním z parametrů uváděných v povolovací dokumentaci a ověřovaných výchozích revizích. Dále znalci označili nařízení vlády, která popisovalo požadavky na bezpečný provoz zařízení, ve kterém byla povinnost vedení provozního a stavebního deníku. V následující šestnácté části svědek představil stanovisko k nutnosti zapojení všech fotovoltaických panelů do elektrického obvodu a funkčnost ochranného pospojování kovových části modulů. Teprve s finálně instalovanými panely bylo možné dokončit část revize, týkající se stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny. K době provedení revize se svědek vyjádřil tak, že není možné provést revizi FVE o výkonu 1 MW za jeden den. Svědek podrobněji rozvedl jednotlivá stanoviska k jednotlivým částem původního posudku a odpovídal na otázky. Zejména připomněl, že bylo možné provádět dílčí revize na části celého systému, ale nebylo možné je vydávat za výchozí revize, které osvědčovaly funkčnost celé FVE. Svědkovi byla předložena inkriminovaná revize obžalovaného K.. Svědek k ní řekl, že podle popisu revidovaného předmětu to vypadalo, že panely patřily do revidované části, včetně kontroly jejich uzemnění. Pak by takový popis měl odpovídat skutečnému stavu, který revizní technik zaznamenal na místě FVE. Podkladem pro revizi je prohlídka revidovaného zařízení a lze tedy předpokládat, že provedením prohlídky a zaznamenáním zařízení v určité podobě, revizní technik zjistil, že výrobní zařízení ve skutečném provedení odpovídalo projektové dokumentaci.

41. I když nevypovídal v postavení znalce, jeho stanovisko a závěry nejlépe odpovídaly přístupu zastávanému soudní judikaturou, ať už v trestní nebo správní větví. Přínosem pro tuto věc bylo, že obecné teze obsažené v písemné části posudku a přednesené u soudu, svědek přiřadil ke konkrétní zprávě obžalovaného K..
42. Soud provedl všechny navrhované důkazy ze strany státního zástupce i obhajoby. Jediným neprovedeným důkazem byl návrh státní zástupkyně na vyžádání korespondence LBBW Banky, která poskytla úvěr na stavbu FVE XXXXX, ke zjištění podmínek čerpání úvěru. Tento důkaz soud požadoval za nadbytečný. Úvěrování stavby bylo dostatečně objasněno výsledkem svědka N. a listinnými důkazy (smlouva o úvěru a doklady o čerpání úvěru). Hlubší zkoumání této otázky pro projednání a rozhodnutí věci soud považoval za zbytečné, proto dokazování skončilo v uvedeném rozsahu.
43. Při hodnocení provedených důkazů se soud řídil následujícími úvahami. Listinné důkazy, kromě dále uvedených výjimek, nebyly zpochybněny. Bylo vždy zřejmé, z jakého zdroje listiny pocházely, kdo je pro řízení vydal, jaké nesou informace a co z nich lze vyvozovat pro projednávanou věc. Listinné důkazy také odrážely významnou část probíhajících dějů, stejně část obchodní a technickou, jako část administrativní a úřední. Především listinné důkazy se staly základem pro ustálení skutkového děje v projednávané věci.
44. Při hodnocení svědeckých výpovědí soud konstatoval propojenost řady svědků s osobami obžalovaných nebo právníckými osobami, které se podílely na výstavbě fotovoltaické elektrárny, ať už jako zaměstnanci společností XXXXX, XXXXX, jako subdodavatelé, investoři apod. U těchto osob soud vždy byl velmi obezřetný ohledně skutečností sdělovaných těmito svědky, zejména pokud se týkaly časového vymezení dílčích skutečností.
45. U osob, které se k věci vyjadřovaly buď jako znalci nebo osoby profesně a technicky zdatné, soud se vyjádřil, jak se stavěl k jednotlivým výsledkům jejich činnosti. Zčásti se jednalo o neproblematické odpovědi obecného rázu, na kterých se všechny posudky prakticky shodly, zčásti se jednalo o závěry s vlastním hodnocením důkazů, nebo se znalci implicitně pustili do

polemiky se převládající soudní judikaturou, např. s dřívějšími rozhodnutími soudů. Podle toho soud s jednotlivými závěry pracoval či nikoli ve svých dalších úvahách.

46. V konkrétních skutkových závěrech soud prakticky neměl žádné pochybnosti o částech, které popisovaly postavení a činnosti obžalovaných v průběhu výstavby FVE XXXXX, tedy obžalovaného B. jako předsedy představenstva XXXXX, který se podílel na jednání s ERÚ, podával žádost o udělení licence, dodával některé dokumenty, resp. jednal přímo s ERÚ, přebíral licenci, vzdával se práva podat rozklad proti vydané licenci apod. Zároveň byl rozhodující osobou, na kterou se odvolávali svědkové, resp. obžalovaní, který měl rozhodující slovo v podstatných okolnostech, jak to poctivě připustil i on sám. Potvrdil své postavení ve společnostech XXXXX a XXXXX a rozhodující slovo, které měl při podání žádosti o licenci a rozhodování za společnost XXXXX v otázce FVE XXXXX. Zároveň obžalovaný popsal postavení dalších obžalovaných, obžalované K., která vyhotovovala zjišťovací a předávací protokoly, proto také připravila předávací protokol, který podepsala s obžalovaným B.. Obžalovaná K. patřila do tzv. technického týmu, doslova ji označil za koordinátorku stavby za XXXXX, byla o stavbě informována, měla na starosti konkrétní řešení dílčích záležitostí.
47. Prakticky totéž se dalo říct o obžalované K., která potvrdila, že byla zaměstnankyní společnosti XXXXX, podepisovala předávací protokoly za firmu a byla ve smlouvě o dílo výstavby FVE XXXXX označena jako zmocněnec XXXXX ve věcech technických. Popisem své skutečné činnosti opsala, že se významně podílela na výstavbě FVE XXXXX, měla o ní informace, pohybovala se na ní, v dílčích záležitostech rozhodovala, zejména vystupovala v jednání se subdodavateli, jak to bylo vidět ve zjišťovacích a předávacích protokolech, objednávkách apod.
48. Konečně obžalovaný K. rovněž potvrdil, že skutečně provedl a vypracoval revizní zprávu, jak byla nalezena v dílčích listinných důkazech.
49. Stěžejními body jednání, které je obžalovaným B. a K. kladeno za vinu, bylo umožnění provedení revize obžalovaným K., převzetí a využití revizní zprávy v licenčním řízení u ERÚ. Obdobně se to týkalo předávacího protokolu s datem 16. 12. 2010. Vzhledem k ostatním důkazům, které byly v řízení provedeny, je soud přesvědčen, že uvedené listiny byly v daném okamžiku nepravdivé. K tomuto závěru soud vedly listiny, u nichž nebylo pochyb, kdo je vyhotovoval, podepsal a použil, porovnáním jejich obsahu s dalšími důkazy, které dokumentovaly průběh a stav stavby FVE, dodání dílčích subdodávek, příp. další vyplývající informace.
50. U inkriminované revizní zprávy, vlastní revizní činnost obžalovaného K. měla být provedena 12. 11. 2010. Písemné vyhotovení revizní zprávy označené jako sepsání revize mělo datum 16. 11. 2010. Přitom už podle předávacího protokolu mezi XXXXX a XXXXX, který také podepsali obžalovaný B. a K., teprve 15. 11. byla předána část podle smlouvy o dílo včetně měničů, nosné konstrukce, dodávky a fotomontáže fotovoltaických modulů a propojení nízkého napětí. Dne 18. 11. 2010 byly dodány na stavbu podle dokumentace dopravce větší množství fotovoltaických panelů, dne 24. 11. 2010 proběhla napěťová zkouška kabelového vedení. Dne 30. 11. 2010 byl podepsán předávací protokol předání, zapojení stejnosměrných rozvaděčů, stringů s firmou Elektromontáže K.. Dne 10. 12. 2010 došlo mezi společnostmi Fames a XXXXX k předání 11 kusů rámu na střídače, 15. 12. 2010 dopravce přepravoval na stavbu propojovací boxy MaxConnect, okolo 15. 12. 2010 (po zpochybnění ze strany obžalované K.) byly vyhotoveny fotografie zachycující stavbu FVE XXXXX, včetně míst s chybějícími panely, resp. s panely, které nebyly zasněženy, zatímco ostatní zasněženy byly a z čehož vyplývalo, že ještě v té době probíhala montáž panelů. Dne 17. 12. 2010 došlo „dle skutečnosti“ k předání kompletního díla mezi společnostmi Fames a společností XXXXX. Dne 22. 12. 2010 došlo k předání dalšího rámu na střídače, 20. 12. 2010 mělo dojít k odsouhlasení víceprací mezi společnostmi Fames a XXXXX. Dne 23. 12. resp. 28. 12. byly vyhotoveny protokoly o předání a převzetí díla týkající se větrání, temperace trafostanic a zabezpečovacího systému a datového

rozvaděče (i když je možné u těchto částí uvažovat, že tyto části nepatřily do celku FVE, který byl nutný k vlastní výrobě).

51. Významným prvkem, který zpochybňoval provedení revize obžalovaným K., i předávací protokol ze dne 15. 12. 2010 mezi XXXXX a XXXXX byla skutečnost, že obdobný předávací protokol mezi stejnými subjekty byl podepsán s datem 10. 2. 2011, přičemž se opět jednalo o dokončení celého díla podle smlouvy o dílo, které mělo být dokončeno dle smlouvy do 15. 12. 2010, ovšem strany samy v dokumentu označily dokončení a předání FVE dle skutečnosti k 10. 2. 2011. Zároveň to ukazovalo velmi svérázný přístup stran k vyhotovování podobných dokumentů, proto že nakonec existují tři protokoly mezi XXXXX (15. 11., 16. 12. 2010 a 10. 2. 2011), ve kterých se významné části FVE předávají třikrát (poprvé předání části díla, podruhé kompletní dílo a potřetí opět kompletní dílo), patrně podle toho, jak se to hodilo autorům protokolu.
52. Samostatnou kapitolou bylo zobrazení FVE XXXXX patrné z fotografií před 14. 3. 2011, na kterých nebyla vidět část s pěti řadami konstrukcí a panelů na pozemku parc. č. 1085/2, zatímco po tomto datu stavba konstrukcí a panelů na tomto místě proběhla, aniž by došlo zejména ke změně úřední, administrativní nebo licenční, nebo by to mohly reflektovat inkriminované předávací protokoly či revizní zprávy. V tomto bodě podle soudu neobstála obhajoba, že šlo o jakési vyladění elektrárny, o důsledek výměny panelů za méně výkonné panely, které bylo potom kompenzováno dostavěním dalších řad panelů. Už z laického pohledu, v tomto případě při respektování názoru správních soudů i při zohlednění znaleckých stanovisek bylo zřejmé, že takový rozdíl byl zásadní, a měl se projevit. Nepravdivosti revizní zprávy obžalovaného K. nasvědčoval fakt, že i když revizní zpráva nemusela obsahovat údaj o počtu panelů a samotné solární panely nebyly předmětem revize, jejich instalace ovšem ano, revizní zpráva v části C „Popis zařízení, instalace a rozsah revize“ uváděla, že na stavbě FVE v Havřicích je umístěno 9 476 fotovoltaických panelů. V územním rozhodnutí a stavebním povolení bylo uvedeno, že stavba by se měla skládat ze 7 920 fotovoltaických panelů, stejný počet byl uveden i v rozhodnutí o zkušebním provozu ze dne 7. 12. 2010. Zvláště podivné bylo, že zatímco v originále rozhodnutí byl vysloveně tento údaj uveden, v kopii předložené ERÚ údaje o množství a výkonu panelů chyběly. V kolaudačním souhlasu z 11. 4. 2011 už bylo uvedeno, že souhlasí se změnou stavby, že stavba obsahuje 9 377 panelů. V revizní zprávě z roku 2012 je dokonce zmíněno 9 500 panelů. Stejný počet panelů je vidět z leteckého snímku ze stránky Mapy.cz. Každopádně byl významný rozdíl mezi rozhodnutími stavebního úřadu v roce 2010, které se vyjadřoval k necelým 8 000 panelům a revizní zprávou, kde obžalovaný K. zmiňoval necelých 9 500 panelů. K tomu bylo nutno zohlednit satelitní fotografiemísta výstavby FVE ze dne 2. 1. a 14. 3. 2011, kde chybělo pět řad panelů na pozemku č. 1085/2. V pozdějších snímcích bylo těchto pět řad panelů již dostavěno. Z tohoto porovnání revizní zprávy, s průběhem výstavby FVE a s dalšími dokumenty ze stavebního řízení, z licenčního řízení a ze satelitních fotografií bylo zřejmé, že revizní zpráva obžalovaného K. č. 3.11/2010 byla nepravdivá. Prakticky stejné argumenty platily i pro předávací protokoly datem 16. 12. 2010, pouze s časovým posunem oproti samotné revizní zprávě.
53. Obhajoba obžalovaného B. v první části polemizovala s rozhodnutím správních soudů, které rozhodly o zrušení rozhodnutí o udělení licence a vrácení této věci k novému rozhodnutí ERÚ. Zejména se opíraly o skutečnost, že pozemek č. 1085/2 nebyl v územním rozhodnutí a stavebním povolení uveden mezi pozemky, na kterých budou umístěny fotovoltaické panely. K tomu soud může dodat, že neuvedení pozemku ve výčtu, na kterém budou umístěny fotovoltaické panely, nebylo jediným indikátorem, který přivedl soud k závěru, že revizní zpráva obžalovaného K. a předávací protokol podepsaný obžalovaným B. a K. jsou nepravdivé. Faktem bylo, že na pozemku, na kterém neměly být umístěny fotovoltaické panely, fakticky v konečném stavu fotovoltaické panely umístěny byly. Zároveň ve spojitosti se satelitními fotografiemi se ukázalo, že tato část byla dostavena až po 14. 3. 2011 a dokumenty, které o kompletní fotovoltaické elektrárně vypovídaly před tímto datem, nutně byly nepravdivé.

54. I kdyby přidáním pěti řad panelů (240 solárních panelů), vzhledem ke změně výkonového složení panelů v celém rozsahu elektrárny, nedošlo k překročení celkového instalovaného výkonu, provozovna v té podobě, v jaké skutečně fungovala po udělení licence a prvním paralelním připojení po 14. 3. 2011, nemohla být předmětem revize obžalovaného K., ani předmětem předávacího protokolu mezi XXXXX a XXXXX. Šlo o významnou změnu, přidání dalších konstrukcí, propojení dalších panelů, další kabelové vedení minimálně v NN DC straně, která se měla projevit. Soud znovu připomíná, že ani tady nešlo o jediný zdroj informací o nedokončenosti elektrárny a nepravdivosti dokumentů.
55. Dále obhajoba polemizovala s obžalobou i s rozhodnutí NSS o významu revize FVE. Soudní rozhodování už ustáleně vymezilo, že údaje uvedené ve zprávě o výchozí revizi musí odpovídat skutečnosti a musí osvědčovat bezpečnost FVE ve skutečné podobě. Aby revizní zpráva mohla splnit tuto úlohu, musela se vztahovat k celému energetickému zařízení a mohla být vypracována až poté, co bylo energetické zařízení kompletní a tvořilo funkční soubor všech jeho nezbytných částí, včetně toho, že do něj byly zapojeny solární panely. Očividný rozpor mezi skutečným stavem elektrárny a doklady, kterými měla být doložena bezpečnost provozu FVE XXXXX a prokázání vlastnictví energetického zařízení žadatelem o licenci, byla očividná.
56. Obhajoba dále odkazovala, že právní předpisy v době vyhotovení revizní zprávy k FVE XXXXX nestanovily, v jakém stavu dokončenosti musí být energetické zařízení, aby mohla být revize provedena a co mělo být jejím předmětem. K tomu lze odkázat na rozhodování Nejvyššího správního soudu, který určitě znal právní úpravu, ke které vztahoval nároky kladené na revizní zprávy v době dokončování FVE na konci roku 2010, právě k tomuto období vymezoval povinnosti revizního technika. Přičemž k požadavku na revizní zprávu a možnosti jejího vyhotovení až poté, co je dílo dokončeno, nebylo nutné se odvolávat na žádný právní předpis. Logickým přístupem lze dojít k závěru, že revidovat (aby to osvědčilo bezpečnost celku) lze pouze to, co jako celek již existuje, nikoliv to, co není v úplnosti hotové, nebo existuje jen v okleštěné nebo neúplné podobě. Soud přitom respektoval znalecké upozornění na možnost částečných revizí, ze kterých může celková revize vycházet. Ale to nebyl případ revize obžalovaného K.. Proto i tento soud vycházel z toho, že revizní zprávu resp. jakékoliv jiné doklady, které měly prokázat bezpečnost celého energetického zařízení nebo vlastnictví nebo držbu výrobního zařízení žadatelem o licenci, musely vystihovat skutečný stav v době, ke kterému byly sepsány a jestliže dokazováním ukázalo, že to tak nebylo, pak musel soud konstatovat, že v tom smyslu žadatel o licenci, resp. osoby, které se na zhotovení takovýchto listiny podílely, uváděly ERÚ rozhodující v řízení o licenci, v omyl.
57. Prakticky totožný argument platil i pro obhajobu dovolávající se toho, že na konci roku 2010 nebyla norma, která by jasně stanovila požadavky na postup revizních techniků při provádění výchozí revize FVE. I v tomto případě platil základní požadavek, nutnost dokončenosti výrobního zařízení a možnosti jej revidovat až po jeho dokončení, pravdivost revizní zprávy k okamžiku vyhotovení, která vyplývala z podstaty samotné revizní činnosti.
58. V tomto případě nešlo uznat ani námitku, že to bylo systémové selhání státu, který stanovil nejasná pravidla a cestou trestní represe se snažil o napravení těchto vad. Jistě bylo možné vidět dílčí závady v činnosti stavebního úřadu, provozovatele distribučních soustav, resp. ERÚ (např. v konkrétním případě FVE XXXXX pochybnosti ohledně umístění a počtu fotovoltaických panelů na určitých pozemcích, rozdílných ve stavebním a územním řízení, rozdílných v řízení o udělení licence). Ani tyto případné závady neopravňovaly nebo neumožňovaly komukoliv, aby sám tyto nedostatky rozvíjel, využíval je, nebo naopak, aby činné úřady a osoby uváděl v omyl doklady, které nepravdivě dokumentovaly skutečnosti okolo FVE, jako v tomto případě nepravdivou revizní zprávu resp. předávacím protokolem. Obhajoba se nemohla dovolávat toho, že teprve v pozdějších řízeních u správních soudů resp. v trestních kauzách, kdy se neshodly znalecká a vysokoškolská pracoviště, byly dovozovány požadavky na revizní činnost, resp. obsah revizních zpráv. Všechny tyto řízení vždy směřovaly k tomu, jaké

požadavky bylo možné klást na revizní zprávy k danému období, nejčastěji před konec roku 2010. Podstatné bylo, jestli revizní zpráva byla či nebyla pravdivá. Když se ukázalo, že revizní technik v revizní zprávě popsal zařízení, které v dané době neexistovalo, mělo to samozřejmě podstatný význam i pro posuzování všech osob, které na vypracování a použití revizní zprávy v jednotlivých typech řízení, měly podíl. Porovnáním data a obsahu revizní zprávy obžalovaného K. s průběhem výstavby a jednotlivými dílčími ukazateli dokončenosti, buď dodáním různých částí, které přesto byly součástí údajné revize provedené obžalovaným K., včetně dokončení části elektrárny až po 14. 3. 2011, jednoznačně ukázalo, že revizní zpráva obžalovaného K., a totéž vztaženo s časovým posunem na předávací protokol, nepravdivé byly.

59. Obhajoba obžalovaného B. také zmiňovala, že předmětem revizní zprávy byly pouze vlastní silové NN rozvody DC části, nikoliv rozvaděče nízkého a vysokého napětí, transformátory a fotovoltaické panely. Z jejich pohledu se nepodařilo prokázat, že elektroinstalace, na kterých měl revizní technik provádět měření, by v době jeho činnosti na stavbě skutečně nebyly. V tomto směru se soud znovu připomněl soudní judikaturu ukazující, že před provedením revize musí být zařízení kompletní, včetně fotovoltaických panelů. I když v textové části inkriminované revizní zprávy je jisté omezení předmětu revize, podmínka toho, že revidované zařízení mělo být kompletní, platila stále, zejména za situace, kdy se revizní zpráva označovala za celkovou a osvědčovala, že revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu. Pokud by tato námitka obhajoby byla opodstatněná, mohlo by to znamenat, že na stavbě FVE budou právě jenom kabelové rozvody mezi nepřítomnými zařízeními (panely, sdružovače, měniče, transformátory), u kterých nebyla prováděna revize z důvodu existujícího prohlášení o shodě CE a přesto bychom považovali energetické zařízení za úplné, schopné revize a osvědčení bezpečnosti jeho provozu. Provedení takové revize je už od pohledu nesmyslné, ledaže by byla přesně takto vymezena, jak v rozsahu, tak v předmětu, v popisu zařízení, jeho instalaci, což není případ revizní zprávy obžalovaného K., která naopak z velmi obsáhlého popisu zařízení instalace a rozsahu revize, byť i s dílčím omezením vyvolala dojem, že všechna tato zařízení jsou instalována, propojena, zkontrolována a jsou schopna bezpečného provozu. Takovouto námitku soud přijmout nemohl. Soud neakceptoval ani námitku obhajoby, že se v případě revizní zprávy a popisu zařízení, které reviduje, jednalo o tehdy běžnou praxi. Soud hodnotil praxi důsledně z hlediska pravdivosti, jestli revizní zpráva odpovídala skutečnosti nebo ne, možnosti a schopnosti podat pravdivý posudek o bezpečném provozu v daném okamžiku. Takový požadavek platil a platí bez ohledu na správnou či nesprávnou praxi převládající v dané době.
60. Naopak obhajoba odmítala, že by bylo nutné vyhotovovat novou revizní zprávu po instalaci pěti řad panelů na pozemku parc. č. 1085/2 po 14. 3. 2011. Ani v tomto se soud s obhajobou neshodl, neboť považoval takovouto změnu instalace, i kdyby jenom z důvodů jakési optimalizace výroby, přeskládání panelů, změny jejich výkonu apod., za podstatnou. Byly postaveny nové nosné konstrukce, na ně byly nově připevněny solární panely, musí k nim vést nové vedení, muselo být vedeno přes jiné měniče a střídače. Nejednalo se pouze o záměnu jednoho panelu za druhý, což by snad bylo možné považovat za změnu nepodstatnou. Že se změnou nezvýšil celkový instalovaný výkon elektrárny, v tomto směru nehrálo roli. Doklady doplňující žádost o vydání licence, měly být pravdivé a odpovídat provozovanému stavu elektrárny, nešlo to obcházet jen tím, že celkový instalovaný výkon se nezměnil, když mezitím došlo k výrazné, běžným okem viditelné změně, např. v rozložení panelů a vedení kabelů atd. V obžalobě bylo těžištěm, že obžalovaní buď vyhotovovali doklady, umožňovali vyhotovení dokladů a používali doklady, jakoby elektrárna byla dostavěna ke stavu, ve kterém se nacházela až po 14. 3. 2011, včetně zmiňovaných pěti řad panelů, již v listopadu a prosinci 2010. V této podobě elektrárna zhotovena nebyla a doklady z rukou obžalovaných, které to dosvědčovaly, tak pravdivé nebyly. Tím pádem jednání obžalovaných vedlo k oklamání rozhodujícího ERÚ.

61. Prakticky totéž se dalo říct k odmítání trestní odpovědnosti, když revizní technik neprovedl revizi v rozsahu, který vyžadovala pozdější judikatura, s odkazem na to, že o rozsahu provedení revize znalecké ústavy stále vedou spory, a obžalovaný B. (a ostatní) nemohl mít dostatečné znalosti, aby posoudil úplnost, správnost, rozsah a předmět revize. I zde platilo jednoduché stanovisko, že revizní zprávy především měly pravdivě vyjadřovat skutečnost k těm datům, ke kterým byly sepsány, což se v případě revizní zprávy obžalovaného K. ukázalo jako nepravdivé. Zároveň mohly být vyhotoveny prokazovat tedy bezpečnost provozu energetických zařízení až v okamžiku, kdy toto zařízení bylo dokončeno, nikoliv před tím, než bylo ve své plánované podobě zkompleťováno.
62. Obhajoba dále zmiňovala část ustanovení § 9 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, s odkazem na to, že technické předpoklady se u předčasného užívání technologických zařízení prokazovaly před jejich úplným dokončením povolením k předčasnému užívání stavby, a dále dokladem prokazujícím splnění požadavku zajištění bezpečnosti práce. V tomto případě obhajoba vztáhla požadavky dokončení, resp. předčasné užívání stavby podle stavebního zákona č. 183/2006 § 123, odkud pojem předčasné užívání stavby před jejich úplným dokončením pochází na dokončení energetického zařízení, jehož bezpečnost může být prokázána až poté, co bylo dokončeno do té míry, aby to umožnilo vyhotovení revizní zprávy. Už z rozdílného stavebního řízení a řízení o vydání licence bylo zřejmé, že dokončení ve stavebnětechnické části a případně jeho předčasné užívání, jsou pojmy odlišné od licenčního řízení a energetického řízení, k jehož provozování je nutné získat licenci a požadavky na jeho dokončení jsou odlišné od dokončenosti stavební části posuzované ve stavebním řízení. Ani tento odkaz nebyl přílehlavý. V případě FVE XXXXX se prokazování technických předpokladů podle citované vyhlášky § 9 u fotovoltaické elektrárny podle soudu řídilo podle § 9 písm. d) citované vyhlášky, který se u energetických zařízení ve zkušebním provozu prokazoval souhlasem se zahájením zkušebního provozu před vydáním kolaudačního rozhodnutí, rozhodnutím o prozatímním užívání stavby ke zkušebnímu provozu nebo rozhodnutím stavebního úřadu, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu a dále dokladem prokazujícím splnění požadavku zajištění bezpečnosti práce, což byla stejně jako v jiných případech právě revizní zpráva. Z licenčního spisu o udělení licence FVE v Havřicích lze vidět, že XXXXX prokazoval technické předpoklady právě rozhodnutím Městského úřadu v Uherském Brodě, odboru stavebního úřadu a plánování ze dne 7. 12. 2010, kterým byl podle § 124 stavebního zákona stanoveno, že kolaudační souhlas na stavbu lze vydat jen po provedení zkušebního provozu a stanovení podmínek tohoto zkušebního provozu.
63. Vyloženě nesprávná byla úvaha obhajoby, že revize sice mohla být provedena 12. 11. 2010, ale revizní zpráva byla ERÚ doručena až 10. 12. 2010, a tak bylo ještě dost času k dokončení potřebných prací. Časový rozestup mezi vlastním provedením revize 12. 11., resp. vyhotovením písemné zprávy 16. 11. 2010 a jejím předložením ERÚ nemohlo nic změnit na vlastnosti této zprávy, která v době, kdy byla provedena, resp. sepsána, nemohla prokázat bezpečnost, protože energetické zařízení nebylo kompletně dokončeno, bez ohledu na to, co se pak na stavbě energetického zařízení odehrálo. V každém případě pozdější dodání ERÚ nemohlo změnit skutečnost, že inkriminovaná revizní zpráva nemohla prokázat, co tvrdila.
64. Dále se obhajoba věnovala ustanovením energetického zákona č. 458/2000 Sb. a navazující vyhlášce 426/2005 Sb., zejména v části, podle které měl žadatel o udělení licence doložit doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, § 7 odst. 4 písm. e) energetického zákona. Z jejich ustanovení dovodili, že žádné ustanovení vyhlášky neukládalo, aby žadatel o licenci předkládal protokolo předání a převzetí díla, jenom za účelem doložení, že se žadatel o licenci stal vlastníkem energetického zařízení, případně ve spojení se smlouvou o dílo. V žádném případě ale neplynulo, že by protokolo předání a převzetí díla měl sloužit k prokázání splnění technických předpokladů u energetických zařízení ve zkušebním provozu. Obhajoba odkazovala na skutečnost, že mezi objednatelům XXXXX a zhotovitelem XXXXX, byly sepsány

celkem tři protokoly, částečný z 15. 11. 2010, inkriminovaný 16. 12. 2010 a tzv. konečný z 10. 2. 2011. Obhajoba operovala smlouvou o dílo a jeho dodatkem, kterým bylo změněno smluvní ujednání, že vlastnické právo k předmětu díla bude přecházet postupně, předáním jeho dílčích celků podle předávacích protokolů. Z textu zmiňovaných předávacích protokolů, zejména z předávacího protokolu z 16. 12. 2010 podle obhajoby plynulo, že došlo k předání pouze části díla, a to zhotoveného energetického zařízení (technologické části před dokončením díla). K úplnému předání díla, tedy ne technologické části, došlo až dne 10. 2. 2011. Proti tomu soud postavil srovnání textů zmiňovaných protokolů. Podle předávacího protokolu z 16. 12. byl předmět vymezen takto: „Fotovoltaická elektrárna o výkonu 1,88 MWp katastrálního území XXXXX, množství: 1 kpl“. Z ničeho neplynulo, ani z názvu, ani z předmětu, ani z vymezení, bez jakýchkoliv zmínek, že by se jednalo o předání části díla, že by byly vymezeny stavební objekty, které se předávaly, cokoliv by naznačovalo zmiňovanou tezi obhajoby, že šlo o předání už zhotoveného a dokončeného energetického zařízení. FVE XXXXX byla předávána jako celek podle smlouvy o dílo. Oproti tomu předávací protokols datem 10. 2. 2011 právě vymezuje části stavby, které se předávají podle smlouvy o dílo tím, že se předávají kiosky trafostanic, stanoviště střídačů, instalace měničů, dodávky a montáž fotovoltaických modelů, uzemnění konstrukcí, propojení nízkého napětí, oplocení komunikační jednotky, datové komunikace, elektronický zabezpečovací systém, což by soud očekával, že bude uvedeno právě v předchozím předávacím protokolu u stavby. Za druhé byla důležitá zmínka o termínu dokončení stavby, kdy samy strany v tomto protokolu uvedly, že podle smlouvy o dílo byl termín stanoven na 15. 12. 2010 a dle skutečnosti to bylo od 10. 2. 2011. Tento dokument, vyhotovený vlastními stranami smlouvy, na straně zhotovitele obžalovanou K., na straně objednatele svědkem A., potvrzoval pozdější dokončení díla oproti předpokládanému termínu a postavil do značně pochybného světla oba předchozí předávací protokoly. Také to podporovalo závěry soudu ohledně pozdějšího dokončování stavby, včetně energetické části, jak to vyplývalo z ostatních důkazů. Očividně zde hrál podstatnou roli časový faktor, jako u revizní zprávy. Když bylo zapotřebí prokázat vlastnické právo nebo užívací právo k energetickému zařízení pro účely úvěrování, nebo aby bylo dosaženo vydání licence ERÚ, bez ohledu na to, co strany smlouvy o dílo skutečně o předaném díle věděly, vyhotovovaly nepravdivé a jednorázově účelové protokoly, jak to vyplynulo z následujícího předávacího protokolu z 10. 2. 2011. I v tomto bodě došlo k oklamání ERÚ tím, že se předčasně předstíralo nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení oproti skutečnosti, jak si to strany vymezily samy mezi sebou v pozdějším předávacím protokolu.

65. Obhajoba rovněž zpochybňovala, že rozdíl, na který poukázala obžaloba, mezi originálem rozhodnutím o nutnosti vydání kolaudační souhlasu na stavbu FVE XXXXX bylo možné vydat po provedení zkušebního provozu ze dne 7. 12. 2010 (č. l. 1272-1273), a tímž rozhodnutím, jak bylo předloženo ERÚ, ve kterém scházel právě řádek s údajem o počtu panelů. Obhajoba v tomto případě tvrdila, že nic neprokazovalo, že ERÚ byla tato listina předložena již pozměněná. Dokonce se sama obhajoba pustila do spekulací, že mohlo jít o pozměnění listiny s cílem poškodit žadatele o licenci. Na to soud mohl odpovědět závěrem, že žádný důkaz sebestopově nezpochybnil postup ERÚ, nebo jakkoliv naznačoval poškození žadatele XXXXX. Když známe originál rozhodnutí, je docela zřejmé, čím byla právě tato část rozhodnutí pro žadatele o licence nežádoucí, protože zmiňovala skutečný počet fotovoltaických panelů, kterých se v době vydání tohoto rozhodnutí na stavbě nacházel, resp. zpochybňoval celou žádost o licenci, která mířila na vyšší počet panelů. Dále s rozhodnutím stavebního úřadu byly seznámeny jenom dotčené osoby, těžko mohl někdo mimo stavební úřad, žadatele o licenci a ERÚ kalkulovat s poškozením XXXXX. Konečně stavební úřad, ani ERÚ neměl žádný zájem na poškození XXXXX, takže jim scházel jakýkoliv důvod proč něco takového dělat. ERÚ dokonce i na základě této listiny nakonec přistoupil k vydání licence. S obhajobou bylo nutné souhlasit jen v tom, že se nepodařilo prokázat, jakým způsobem k zakrytí údaje na kopii doručené ERÚ došlo, a proto tato skutečnost nebyla součástí skutkového děje, který by jim byl kladen za vinu.

66. Obhajoba uvažovala nad tím, že v licenčním řízení se nedokládala dokončenost elektrárny, ale splnění technických předpokladů. K tomu u energetických zařízení stačilo rozhodnutí, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu a zpráva o revizi. K tomu soud dodává, že z obsahu licenčního spisu vysvítalo, že tyto požadované doklady byly dodány. Ovšem v souvislosti věcí a požadavků na ně kladených bylo jasné, že předpokladem, aby mohly ověřit to, co formálně dosvědčují, byla právě dokončenost energetického zařízení, neboť jen pak bylo možné zpracovat zprávu o revizi, doložit bezpečnost provozu zařízení. Při ověření vlastnického nebo dispozičního oprávnění žadatele o licenci k energetickému zařízení ukázalo srovnání předávacích protokolů, že žadatel o licenci předbíhal událostem a ERÚ zatajil skutečnosti, skutečně vedoucí k nabytí vlastnického nebo užívacího práva k energetickému zařízení.
67. Obhajoba dále brojila proti tvrzení obžaloby, že nepravdivé informace o dokončenosti výroby byly prezentovány nebo zamlčovány vůči společnosti E.ON Distribuce, a. s. při uzavření smlouvy o dodávce elektřiny a následné fakturaci podpory elektřiny. Odkazovala se na výpověď svědka B. k provedení prvního paralelního připojení FVE a k rozdílům údajů o celkovém instalovaném výkonu ve smlouvě o dodávce elektřiny a v udělené licenci k výrobě elektřiny. K tomu mohl soud uvést, že nepravdivou revizní zprávu a předávací protokol obžalovaný B. využil v licenčním řízení. Při připojování výroby k distribuční síti E.ON Distribuce žadatel o první paralelní připojení dokládal potvrzení odborné firmy realizující výstavbu, že výroba je provedena v souladu s podmínkami uvedenými v pravidlech provozování distribuční soustavy, které bylo dodáno dodatečně na základě upozornění distribuční společnosti, odsouhlasenou projektovou dokumentací, zprávu o výchozí revizi, protokolo nastavení ochrany a místní provozní předpis (č. l. 516-575). Zpráva distribuční společnosti uváděla, že kontrola zařízení a zkoušky byly při prvním paralelním zařízení provedeny v rozsahu, které umožňovaly aktuální klimatické podmínky. Nebylo provedeno měření zpětných vlivů na distribuční soustavu a fotografiepořízené při prvním paralelním připojení už nebyly k dispozici. Z protokolu o schválení výroby vyplývalo (č. l. 560), co bylo skutečně obsahem činnosti svědka B. dne 20. 12. 2010. Kromě označení provozovatele, označení druhu generátoru, typu výroby a jejího výstupního výkonu, protokol konstatoval, že byl proveden ověřovací provoz dne 20. 12. 2010, byly předloženy písemné dokumenty, projektová dokumentace, revizní zprávy a místní provozní předpis, zkontrolováno vyvedení výroby bez závad, byly splněny podmínky pro osazení obchodního měření a bylo potvrzeno, že je možné zajišťovacím zámkem uzamknout vypnutý stav. Naopak nebyly provedeny měření odpovídající stanoveným požadavkům, nebylo provedeno vyzkoušení odepnutí výroby od distribuční soustavy při simulaci poruchových stavů sítě vysokého napětí. Z výpovědi svědka B. vyplývalo, že provedl vizuální kontrolu elektrárny, tak jak to zmiňovala obhajoba. Soud k tomu připojuje, že svědek potvrdil, že výrobu prošel, zkontroloval namátkově zapojení panelů, jestli nejsou prázdné konstrukce, jestli to odpovídá instalovanému výkonu, jestli jsou zapojeny spínače a splněny podmínky pro osazení obchodního měření. Soud vyvodil ze zprávy provozovatele distribuční soustavy, z protokolu o schválení výroby a z výpovědi svědka B., že pracovníci E.ON nekontrolovali práci revizního technika, úplnost nebo správnost dalších dokladů. Dále svědek odpovídal na to, jestli bylo provedeno skutečně připojení v tom smyslu, že by výrobní zařízení začalo vyrábět. K tomu svědek řekl, že to se dělalo, když k tomu byly vhodné klimatické podmínky, což se v tomto případě nestalo. Nepotvrdil, že by tedy skutečně došlo k výrobě elektřiny a její dodávce do distribuční sítě, byla provedena simulace poruchovosti stavu sítě, při které mělo dojít k odpojení výrobního zdroje. K tomu je nutné zmínit, že svědek B. odpovídal obecně, nevzpomínal si konkrétně na průběh připojení FVE v Havřicích, spíše si pamatoval pozdější kontrolu tohoto výrobního zdroje. Dále svědek vypovídal k následující kontrole, o které se zmiňovala obhajoba, tedy odstranění rozporu mezi údaji o výstupním výkonu FVE, která už nebyl přímým předmětem projednávané věci. Stejně důkazy, ze kterých obhajoba činila jednoznačné závěry o dokončenosti výroby FVE XXXXX, soud neviděl přesvědčivě. Výpověď svědka B. byla obecná, na konkrétní kontrolu FVE v Havřicích si nepamatoval. Jeho výpověď

korespondovala s protokolem o schválení výroby, nedalo se z ní potvrdit, že by skutečně došlo k výrobě elektřiny, tedy k potvrzení dokončenosti výroby v pravém slova smyslu. Ke skutečnému osazení obchodního měření došlo až 13. 1. 2011. Znovu lze připomenout, že sám zhotovitel vystavil protokolo uvedení zařízení podílející se na výrobě elektrické energie do provozu a ověření jejich funkčnosti ke dni 14. 1. 2011 (č. l 1328). Okamžik prvního paralelního připojení 20. 12. 2012 podle protokolu o schválení výroby nastal o více než měsíc pozdější, než vypracování zprávy o revizi a o čtyři dny pozdější, než zpracování předávacího protokolu. Během těchto intervalů se stav FV měnil, resp. směřoval k dokončení. I když byla výroba schválena k připojení k distribuční soustavě a provedeno první paralelní připojení 20. 12. 2010, vzhledem k výsledku svědka B. a obsahu protokolu o schválení výroby, i k ostatním skutečnostem, soud nepovažoval tyto skutečnosti za takové, který by měnily jeho závěry o nepravdivosti inkriminované revizní zprávy a předávacího protokolu z 16. 12. 2010.

68. Jinak soud souhlasil s tím, že pro výši podpory výroby elektřiny z fotovoltaického zdroje byl rozhodující okamžik uvedení výroby elektřiny do provozu za splnění dvou podmínek, provedení prvního paralelního připojení a získání pravomocné licence na výrobu elektřiny. Proto jsou v popisu skutkového děje zmiňovány obě podmínky, tedy licenční řízení i připojení výrobního zdroje k distribuční soustavě. Jedině jejich současně splnění teprve zakládaly vznik nároku na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů pro zdroje uvedené do provozu v r. 2010. Právě vznik tohoto nároku byl konečným cílem žadatele o licenci, resp. provozovatele výrobního zdroje XXXXX a osob, které se na výstavbě tohoto zdroje podílely, včetně obžalovaných B., K. a K., který jim to umožnil vypracováním revizní zprávy. Získáním licence vzniklo oprávnění k podnikání v energetických odvětvích. První paralelní připojení potvrzovalo schopnost výroby připojení k distribuční soustavě. Ani jeden z těchto úkonů samostatně nezakládal žádný majetkový benefit. Teprve oba úspěšně provedené do 31. 12. 2010, zakládaly rozdíl, jaká bude podpora výroby elektřiny v tomto zdroji, jestli s podmínkami pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010, anebo v roce 2011 a výraznému finančnímu rozdílu v této podpoře.
69. Pokud se týkalo části vysvětlující rozdíly mezi údaji o výkonu výrobního zdroje v licenci a ve smlouvě o dodávce elektřiny, navazující smlouvě o výrobě elektřiny, tento byl předmětem dokazování a rozhodování ve správním řízení, viz rozsudek KS v Brně č. j. 62 A 112/2013-321 (č. l. 1767-1793), ze kterého vyplynuly rozdílné údaje o počtu panelů, právě zmiňované rozdíly v celkovém výkonu a v instalovaném výkonu, jak byly uvedeny v seznamu provozoven, ve smlouvě o dílo, ve vydané licenci a ve stavebním povolení. Bylo konstatováno jisté pochybení ERÚ, pokud tyto nedostatky neodstranil, ovšem správní soud to nepovažoval za podstatnou vadu, která by mohla vést k jinému rozhodnutí o udělení licence. Rozhodnutí ERÚ bylo zrušena zejména proto, že předložená revizní zpráva nebyla způsobilá prokázat technické předpoklady, což bylo dostatečně závažným zjištěním, které indikovalo pochybnosti v tom směru, že napadené rozhodnutí vůbec nemělo být vydáno. Tohoto závěru se držel zdejší soud i při svých úvahách.
70. Obhajoba dále poukazovala na výpovědi svědků z okruhu subdodavatelů, jež působili na výstavbě FVE (K., P.), kteří se vyjadřovali k ukončení subdodavatelských činností. Zároveň uváděli, že k protokolárnímu předání díla docházelo, až když věděli, že investor bude mít peníze na zaplacení, tedy vystavená faktura, za kterou museli odvést DPH, investor zaplatí, jinak by DPH odváděli z vlastní kapsy. Dále obhajoba připomínala příslušná ustanovení o DPH. Tento argument má logiku a soud připouští, že v praxi datum uvedené na předávacím protokolu nemusí přesně kopírovat skutečné provedení prací. Naopak lze argumentovat tím, že v předávacím protokolu strany, kterým z předání a převzetí díla vznikaly práva a povinnosti (záruka, odpovědnost za vady), nebudou s datem nakládat zcela libovolně. Údaje z předávacích protokolů o subdodavatelských vztazích nebyly jediným ukazatelem, ze kterého soud vyvodil stav nedokončenosti elektrárny k datu vypracování revizní zprávy, resp. předávacího protokolu.
71. Za druhé soud upozorňuje na jistý logický nesoulad v této části obhajoby, kdy sice subdodavatelé zmiňovali, že termíny předání díla schválně orientovali a čekali na okamžik, kdy bude jisté, že

dojde k proplacení těchto závazků. K tomu ovšem nutno podotknout, že jistota o schopnosti investora skutečně zaplatit subdodavatelské práce, vznikla v okamžiku, kdy došlo k čerpání úvěrové smlouvy, která byla navázána na pravomocný vznik licence a další podmínky. Z úvěrové smlouvy, dokladů o čerpání úvěru a z výpisu z účtu, že k čerpání úvěru došlo až 22. 12. 2010. Ukončení a předání subdodavatelských prací necelý měsíc před tím, bez jistoty, jak skončí licenční řízení a jestli bude povoleno čerpání úvěru, těžko mohlo orientovat subdodavatele a poskytovat jim jistotu, že generální dodavatel nebo investor, který čerpal úvěr, skutečně zaplatí generálnímu dodavateli a ten zase jim. Těžko se podle to mohly ustanovovat termíny, ke kterým mělo dojít k předání díla.

72. Obhajoba zpochybňuje datum pořízení fotografií, které předložila k trestnímu řízení obžalovaná K. (č. l. 269-273). Údaj o pořízení 15. 12. 2010, zmínila sama obžalovaná K. při podání vysvětlení. Z hydrometeorologických údajů vyplývalo, že souvislá sněhová pokrývka ve srážkoměrné stanici Uherský Brod ležela v době od 29. 11. do 7. 12., 12. 12. do 21. 12. 2010 a od 26. 12. 2010 do 6. 1. 2011. Údaj tehdy uvedené obžalovanou K. odpovídaly údajům o počasí. Z vlastností počítačového souboru plynul jeho vznik právě 15. 12. 2010. Odpovídalo to epizodě s ležící sněhovou pokrývkou okolo uvedeného data. Soud si uvědomuje, že takové určení není absolutní. Opět zde platilo, že to nebyl jediný údaj, který byl podkladem pro závěry soudu o nepravdivosti revizní zprávy a inkriminovaného předávacího protokolu.
73. Obhajoba se domnívala, že obžaloba nedoložila, že by na energetickém zařízení byly v roce 2011 provedeny práce, které by musely být provedeny ještě před provedením revize. Porovnáním revizní zprávy, předávacího protokolu, části projektové dokumentace skutečného provedení stavby z prosince 2010 zpracované svědkem H. (č. l. 268), následných fotografií ledna a března 2011 a konečného stavu fotovoltaické elektrárny je jasné, že po 14. 3. 2011 došlo ke změně FVE, vznikly nové konstrukce, včetně solárních panelů. Jejich připojením nepochybně došlo k takové změně, která vyžadovala revizní zprávu. Přitom inkriminovaná revizní zpráva a doklady o skutečném provedení stavby, tuto část zařízení zahrnovaly už v listopadu resp. prosinci 2010, jakoby skutečně byla provedena.
74. Obhajoba obžalované K. zdůrazňovala, že dokazování prokázalo, že technologická část FVE XXXXX byla dokončeným dílem v době vydání rozhodnutí ERÚ o licenci i v době vyhotovení a podepsání předávacího protokolu ze dne 16. 12. 2010. Soudem označené důkazy prokazovaly opak. Soud považuje za prokázané, že v době podepsání předávacího protokolu 16. 12. 2010, ani v době vydání rozhodnutí o udělení licence, technologické zařízení, jak bylo prezentováno žadatelem před ERÚ, dokončeno nebylo, ze všech důvodů, které soud uvedl v předcházející části odůvodnění.
75. Obhajoba podobně jako obhajoba obžalovaného B. zmiňovala, že nešlo automaticky spojit ukončení výstavby energetického zařízení a jeho předání objednateli, a vyvozovat z něj jeho nedokončenost k rozhodným datům. Soud si je této skutečnosti vědom, ovšem opět zde platí, že soud vycházel z údajů z výpovědi svědků, údajů získaných v licenčním řízení, údaje získaných od subdodavatelů, údajů ze stavebních řízení, údajů o plánovaném a skutečném provedení stavby, fotografií dané lokality pořízené okolo 15. 12. 2010, začátkem ledna 2011 a v půlce března 2011, a k tomu se řadily i různá vyhotovení předávacích protokolů, které ve svém souhrnu daly soudu obrázek, že inkriminovaná revizní zpráva a předávací protokoly nebyly pravdivé.
76. Také obhajoba obžalované K. ukazovala na to, že předávací protokoly byly vyhotovovány s výrazným zpožděním s ohledem na financování úvěrující bankou. Soud se k tomuto argumentu již vyjádřil. Licence byla předána žadateli a nebyla právní moci dne 21. 12. 2010, čerpání úvěru bylo povoleno a úvěr byl čerpán investorem a objednatelem díla 22. 12. 2010, těžko to mohlo ovlivnit vystavení předávacích protokolů předcházejících těmto datům. Z výpovědi svědka N. plynulo, že čerpání úvěru bylo vázáno na získání licence a její nabytí právní moci, těžko to mohlo ovlivnit data předání díla v předcházejícím období. Objednatel, zhotovitel generální dodavatel

nemohli mít jistotu, že budou schopni v určitém termínu skutečně úvěr čerpat a podle toho stanovovat data předání díla. Soud si uvědomuje, že mohli vycházet z jakéhosi předpokladu, jak se bude licenční řízení, připojení k distribuční síti vyvíjet. Rozhodně to neznamenal žádnou jistotu, že budou faktury vystavené na základě předávacích protokolů proplaceny k určitému datu.

77. Další obrana obžalované K. připomínala, že dokončené dílo bylo zhotovitelem předáno objednateli po jednotlivých dokončených etapách, bez ohledu na převzetí díla od jeho subdodavatelů. Soud nepochybně umožňuje možnost předat dílo v některém okamžiku pro účely obchodně-právního vztahu. Faktem ale bylo, že žadatel o licenci a objednatel díla musel v licenčním prokázat vlastnické nebo užívací právo k výrobnímu zařízení, ke kterému žádal o vydání licence. Sám inkriminovaný předávací protokol zpochybnil dalším předávacím protokolem z 10. 2. 2011, ve kterém uváděl jiné skutečné datum ukončení díla. Rovněž žadatelem musel prokázat v licenčním řízení bezpečnost provozu revizní zprávou, které se ukázala jako nepravdivá. Navíc byly provedeny jiné důkazy, které říkaly, že předávací protokoly, ani revizní zpráva neodpovídaly skutečnosti. Očividným ukazatelem je dokončení výstavby po 14. 3. 2011 na pozemku parc. č. 1085/2, i když dříve že na tomto místě žádná část stavby nestála.
78. Obhajoba také zmiňovala, že předávací protokol z 16. 12. 2010 byl použit tzv. sekundárně v licenčním řízení a obžalovaná nemohla vědět, že bude na základě požadavku ERÚ založen do licenčního spisu. Z výpovědi svědkyně F., resp. obžalovaného B. přitom plyne, že právě doložení vlastnického nebo užívacího práva k výrobnímu zařízení bylo podmínkou, aby licence byla vydána žadateli. Je tedy zcela zřejmé, že tento předávací protokol byl zhotoven právě pro účely jeho předání ERÚ.
79. Obhajoba namítala, že FVE XXXXX byla ke dni vydání licence dokončeným dílem, způsobilým k provozu. Soud obžalovaným klade za vinu, že v licenčním řízení, nikoli k datu vydání licence, doložením revizní zprávy a předávacího protokolu klamali ERÚ o skutečném stavu výrobního řízení, o ověření bezpečnosti jeho provozu a o vlastnickém právu žadatele o licenci k výrobnímu zařízení. Nelze vztahovat stav výrobního řízení jen k datu vydání licence resp. nabytí její právní moci. Soud posuzoval průběh celého licenčního řízení a podíl obžalovaných na jednotlivých úkonech a listinách, které byly v licenčním řízení uplatněny. Revizní zprávu a předávací protokol soud považoval za nepravdivé, přičemž nikdo ve zbytku licenčního řízení do vydání licence neupozornil na to, jaký je skutečný stav věci nebo že stav dokončenosti elektrárny se oproti vypracování revizní zprávy resp. předávacího protokolu změnil.
80. Obhajoba se vyjadřovala k satelitním snímkům, které prý nedokládaly, že výrobní zařízení nebylo dokončeno a nedisponovalo výkonem uvedeným ve vydané licenci. Podle soudu byla nedokončenost výroby z důkazů, včetně satelitních snímků, v porovnání se stavem, který deklarovali obžalovaní v licenčním řízení, zcela zřejmý. Výstupní výkon elektrárny nebo instalovaný výkon elektrárny a jeho rozdíly v různých podáních či rozhodnutích, které byly v licenčním řízení nebo v navazujících řízeních uplatněny, nebyly podstatou klamu, který obžalovaní u ERÚ vyvolali. Nešlo o vlastní číselnou hodnotu resp. její rozdíly, které se pohybovaly v řádově nižších hodnotách. Ve všech řízeních nakonec došlo k vysvětlení rozdílu mezi celkovým instalovaným výkonem, který poskytují instalované solární panely a celkovým výstupním výkonem FVE do distribuční sítě.
81. Soud považoval za nepřípadnou obhajobu, že FVE byla připravena k provedení revize obžalovaným K., že byly provedeny veškeré elektroinstalační práce a že obžalovaný K. provedl revizi kompletního řízení. Z porovnání časových údajů, kdy měl obžalovaný K. provést revizi a kdy vypracoval revizní zprávu, s dalšími daty o pokračování subdodavatelských prací a stavu výroby k datům 20. 12. 2010, začátkem ledna 2011, v půlce března 2011 bylo zřejmé, že FVE prezentována ERÚ v takovém stavu rozhodně revizi podrobena nemohla být a nebyla tedy ověřena bezpečnost jejího provozu. Znalecké posudky, na které se obhajoba odvolala, potvrdily v obecné rovině, co bylo zřejmé z listinných důkazů, že obsah revizní zprávy odpovídal daným

normám nebo právním předpisům. Ovšem nemohli se nutně vyjádřit, jestli byla zpráva pravdivá, odpovídala skutečnosti. Posudky povolávané obhajobou nemohly v odborných závěrech brát v úvahu ostatní provedené důkazy, tyto nějak hodnotit a takto je vnášet do vlastních závěrů. Na rozdíl od obhajoby se soud při hodnocení pravdivosti revizní zprávy a předávacího protokolu neopíral pouze o výpověď svědka K., protože jeho výpovědi vyplynulo, že sám dělal pouze určitou elektrotechnickou operaci a to propojování panelů to tzv. stringů, neprováděl vlastní montáž panelů, pouze jejich propojení. Zároveň řekl, že nezapojoval celou FVE, jen její část. Kdo zapojoval zbytek, o tom nic nevěděl. O provádění elektrotechnických prací svědčily nejen výpověď tohoto svědka, ale také výpověď např. svědka P., dále písemné doklady subdodavatelů o provedení subdodávek a jejich převzetí objednatelem, dále doklady o dopravě, součástí výrobního dílčích částí do výrobního zařízení, i vlastní předávací protokoly mezi subdodavatelem a generálním dodavatelem, které se bezpochyby vztahují i k pozdějšímu období než 15. 12. 2010. Dále k tomu přistupovala skutečnost, že v podobě, v jaké byla elektrárna prezentována, v takové podobě rozhodně nebyla postavena ještě ani 14. 3. 2011. Proto se soud neztotožnil s obhajobou obžalované K., že revizní zpráva byla pravdivá, soud dospěl k opačnému závěru.

82. Při vyvození odpovědnosti obžalované K. soud vycházel z toho, že byla ve smlouvě o dílo za zhotovitele stanovena zmocněncem pro věci technické, ve stejné pozici vystupovala vůči subdodavatelům zhotovitele. Soud zaznamenal, že u revizní zprávy obžalovaný K. uvedl, že objednávku revizní zprávy udělal svědek H. a tomu ji obžalovaný K. předával. Právě obžalovaná K. byla tím, kdo podle předávacích protokolů přebíral dílčí části díla od subdodavatelů. Ve výpovědi svědka K. zaznělo, že co svědek provedl svou činností a obžalovaná K. práci zkontrolovala, až pak bylo možné přistoupit k předání díla a následné fakturaci. Také podle obžalovaného B. byla K. členem technického týmu, který měl na starosti výstavbu elektrárny, obžalovaný řešila zásadní problémy s termíny nebo se subdodavatelem, obžalovaná K. měla na starosti koordinaci subdodavatelů, jednání, dodávky a zjištění podmínek a zadání a převzetí práce. Obžalovaná K. se podílela na vypracování nepravdivého předávacího protokolu. Proto ji soud s ohledem na déle uvedený přístup k hodnocení zapojení obžalovaných do trestného jednání, činil odpovědnou i za umožnění vypracování a využití revizní zprávy.
83. Soud nepochybně, že se obžalovaná K. spolupodílela na výstavbě jiných FVE. To nemohlo omluvit, ani vyvinut obžalovanou z podílu na spáchání skutku, který byl popsán v tomto rozsudku. Na vznik trestní odpovědnosti nemělo také vliv, jestli obžalovaná měla či neměla osobní, majetkový nebo jiný prospěch z provozování FVE. Ostatně obžalovaná tvrdila, že byla jen zaměstnanec, který byl ohodnocen mzdou. Žadatelem o licenci a provozovatelem zdroje byla společnost XXXXX, z provedených důkazů nebylo známo, že by se obžalovaná nějak podílela na hospodářském výsledku XXXXX nebo XXXXX. Proto soud mohl jen souhlasit, že obžalovaná žádný osobní prospěch neměla. Jak bylo řečeno, na vyvození trestní odpovědnosti to nic nezměnilo.
84. Obhajoba obžalovaného K. upozorňovala, že obžalovaný při provedení revize a vypracování revizní zprávy postupoval v souladu s tehdejší běžnou praxí. Soud také nepochybně, že existovaly právní předpisy a ČSN, příp. jisté zvyklosti při postupu práce revizního technika. Každopádně, a potvrdilo se to v řadě soudních rozhodnutí, bylo možné už v té době klást na revizní zprávu jisté minimální požadavky, aby revizní zpráva zachycovala skutečný stav revidovaného zařízení k době provedení revize, aby takový skutečný stav byl popsán v revizní zprávě pravdivě a úplně, aby revizní technik na daném zařízení, v daném místě a čase ověřil jeho bezpečnost. Tuto činnost nemohl splnit a revizní zpráva nemohla plnit svou funkci, pokud energetické zařízení v té době nebylo ještě dokončeno. I když obhajoba halila činnost obžalovaného do obalu tehdejší běžné, tyto požadavky byly vztaženy už na tehdejší období, vyplývaly ze samotné podstaty revizní činnosti. Na ověření bezpečnosti provozu tato revizní zpráva nemohla dosáhnout, jak ukázalo dokazování, v době provádění revize a sepisování revizní

zprávy, o dokončenosti energetického zařízení nemohlo být řeč. Po sepsání zprávy očividně probíhaly další dodávky a montáže, které přesto už byly předmětem revize obžalovaného.

85. Obhajoba dále poukazovala na to, že revizní technik netušil, že jeho revizní zpráva má být použita v licenčním řízení. Obžalovaný se domníval, že revizní zpráva bude pro zhotovitele nebo objednatele, který ji musel mít k dispozici, případně bude sloužit pro stavební řízení. Z vlastní výpovědi obžalovaného vyplynulo, že zpracovával revizní zprávu přibližně pro 30 FVE, sám potvrdil, že věděl, že výrobní zařízení bude vyrábět elektřinu a elektřinu bude prodávat. Z médií věděl, že existuje podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Nebylo tam zmíněno, co je k takové výrobě potřeba. Obžalovaný se měl dozvědět, že objednatel XXXXX použila jeho revizi v řízení o licenci, až později. Podle toho, jak byl obžalovaný zainteresovaný v provádění revizí FVE a vyhotovování revizních zpráv, kolik jich zhotovil a jak byl podle vlastních slov informován, že elektrické zařízení bude vyrábět elektřinu a bude ji prodávat, že výroba z obnovitelných zdrojů je podporována státem, dovodil soud, že věděl o tom, že revizní zpráva bude použita v úředním styku, mimo jiné i v řízení, ve kterém bude nutné prokázat bezpečnost provozu výrobního zařízení, to znamená i v licenčním řízení. Přitom soud obžalovanému nepřisuzoval, aby přesně znal požadavky licenčního řízení nebo musel znát přesné podmínky podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů.
86. Obhajoba také poukazovala na výpověď svědka H., podle které byla elektroinstalace připravena pro provedení revize obžalovaným K.. V tomto bodě soud vůbec nepřeceňoval význam výpovědi svědka H., který jak se ukazuje z výpovědi ostatních obžalovaných i svědků byl součástí technického týmu společnosti XXXXX a zaznamenání hodnou měrou se podílel na budování této FVE. Dokonce jak vyplynulo z výpovědi obžalovaného K., objednával a přejímal od něj revizní zprávu. Vzhledem k vyvozování trestní odpovědnosti u osob ve velmi podobném postavení, jako byl svědek H. (např. obžalovaná K.) je u svědka H. třeba mít se velmi na pozoru, jestli stále ještě je jeho výpověď věrohodným důkazem, anebo už svědek může sledovat jiné zájmy, než jenom pravdivé objasnění skutkového stavu. Právě svědek H. měl např. vypracovat projekt skutečného provedení FVE XXXXX v prosinci 2010 (č.l. 268), včetně pěti řad panelů, který scházely na fotografiích v lednu a březnu 2011. Soud také nepochybně, že když měl obžalovaný K. provádět revizi 12. 11. 2010, určitá část výstavby FVE již mohla být provedena, např. mohly být provedeny kabelové trasy mezi trafostanicemi a střídači, mezi měniči a sdružovači atd. Základní požadavek pro vyhotovení celkové revize ověřující bezpečnost provozu celé elektrárny bylo kompletní dílo, nejenom v délce kabelového vedení, ale také včetně všech jeho dílčích částí, byť by dílčí části nebyly předmětem revizní činnosti obžalovaného, protoženesly označení nebo prohlášení o shodě (CE). Aniž by celé kompletní energetické zařízení ve všech jeho částech bylo zkompletováno, nebylo možné revizní činnost provést.
87. Obhajoba obdobně jako předchozí upozorňovala, že na přelomu roku 2010 a 2011 neexistovala norma, která by stanovovala požadavky na postup revizních techniků nebo právní předpisy, které by to jasně vymezily. K tomu se soud už vyjádřil s odkazem na dřívější soudní judikaturu, která jednoznačně říká, jaké požadavky bylo nutné vztáhnout na činnost revizního technika a vypracování revizních zpráv už v roce 2010. Pravdivou a úplnou zprávu o skutečném stavu věci, revizní činnost bylo možné provádět, až když bylo revidované zařízení kompletní a ověření jeho bezpečnosti. K vyvození trestní odpovědnosti není nutné, aby revizní technik porušoval nějakou právní normu nebo ČSN nebo se odchyloval od běžné praxe. Trestní odpovědnost je stanovena samostatně trestním zákoníkem ve všech znacích objektivní a subjektivní stránky, znacích subjektu a objektu trestného činu. V tomto případě se jednalo o trestný čin podvodu, který není přímo navázán na právní normu, jejíž porušení by zakládalo vznik trestnosti činu.
88. Obhajoba se také opírala o znalecké posudku VUT, se kterými se soud zcela neztotožnil, zejména s těmi závěry, které se opíraly o hodnocení jiných provedených důkazů. Navíc zde bylo odlišné stanovisko, které soud považoval za logičtější a opodstatněnější, navíc ve shodě s dosavadní judikaturou a to je stanovisko prezentované v tomto případě svědkem Ing. Hrzinou, Ph.D. Soud

nekladl obžalovanému za vinu, že neprovedl revizi solárních panelů, to již bylo opakovaně vysvětleno, nebylo předmětem revizní činnosti u produktů nesoucí označení nebo prohlášení o shodě. Předmětem revize však bylo jejich sestavení, zkompletování a zapojení do funkčního a kompletního díla. Takovou revizi nešlo udělat, aniž by takové dílo existovalo, což v době provádění revize obžalovaným K. na FVE XXXXX neplatilo.

89. Soud také nevytýkal obžalovanému, že přímo nezkontroloval počet panelů, ale že při revizní činnosti nezjistil, že jak je elektrárna vyprojektovaná v dokumentaci, není provedena ve skutečnosti, a přesto bez jakýchkoliv poznámek, záznamů nebo výhrad potvrdil, že celé zařízení bylo schopno bezpečného provozu. Soud také obžalovanému nekladl za vinu neprovedení určitého měření, které v dané době ani třeba fyzicky nebylo možné provést. Vytýkanou podstatou odpovědnosti obžalovaného K. byla opakovaně zmíněná revize nekompletního díla, neprovedení měření v něm nebylo zahrnutoto
90. Soud konstatoval, že sice nebylo vysloveně prokázáno, že by obžalovaný neprovedl revizní činnost, že by revizní zprávu vyhotovoval tzv. „od stolu.“ Soud ovšem kladl na revizní zprávu požadavky již v odůvodnění několikrát zmíněné a těmto požadavkům revizní zpráva nedostála. Zároveň byla součástí širšího jednání hlavních pachatelů obžalovaného B. a K.. Od vypracování revizní zprávy se obžalovaný K. na stavbě FVE již nevyskytoval, nemohl zaznamenat žádné změny, doplňky nebo odchylky od stavu, který byl uveden v projektové dokumentaci. Tím založil nepravdivé osvědčení skutečností, které hlavní pachatelé využívali v dalším klamavém jednání. Na základě provedených důkazů a úvah nad provedenými důkazy soud dospěl ke skutkovému závěru, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
91. Na základě provedení dokazování a hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný L.B. a J.K. naplnili v objektivní i subjektivní rovině všechny zákonné znaky zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaný K. znaky pomoci ke zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) a § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku.
92. Na úvod této části nutno uvést, že soud pohlíží na jednání obžalovaných B. a K. jako na činnost spolupachatelů ve smyslu § 23 tr. zákoníku. Jednalo o společné jednání dvou hlavních pachatelů, každý z nich se podílel na části jednání, nebo zčásti jednal samostatně, tato dílčí jednání ve svém souhrnu znamenala naplnění znaků uvedené skutkové podstaty. U obou obžalovaných hrálo roli jak jejich formální postavení ve společnosti XXXXX resp. XXXXX, jejich postavení vyplývající ze smlouvy o dílo, jejich podíl na její realizaci FVE i konkrétní účast na inkriminovaných dokumentech a jejich využití; u obžalovaného B. jeho role zástupce žadatele o licenci společnosti XXXXX v licenčním řízení u ERÚ a zároveň jejich postavení faktické, kdy se jak obžalovaný B., tak obžalovaná K. podíleli na řízení výstavby FVE XXXXX. Přitom k závěru, že se každý z obžalovaných podílel na budování FVE, fakticky podílela na řízení její stavby a tento jejich podíl se zhmotnil do konkrétních úkonů, které založily oklamání ERÚ v podobě umožnění revize, přijetí revizní zprávy, vyhotovení nepravdivého předávacího protokolu a jejich uplatnění v licenčním řízení. Druhou větev představovalo řízení o připojení výroby k distribuční síti, opětovně podpořené nepravdivou revizní zprávou obžalovaného K., vedoucí v konečném kroku k uplatňování nároku na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010. Neznamenal to, že všechny činnosti, které byly učiněny při výstavbě FVE, soud připisoval jenom obžalovaným a nebylo také řečeno, že všechny dílčí činnosti, které udělali obžalovaní, byly zahrnuty do trestného jednání. Souhrn kroků, které jsou popsány ve výroku rozsudku, podle soudu tvoří společné jednání, které naplňuje znaky uvedeného trestného činu. Soud na obžalované hledí jako na spolupachatele.
93. Obžalovaní B. a K. naplnili znak objektivní stránky trestného činu: „...vedl někoho v omyl...“ v bodu 1) rozsudku tím, zčásti vyhotovovali a zčásti vyhotovovali a uplatnili listiny, které se objektivně ukázaly jako nepravdivé, revizní zprávu vypracovanou obžalovaným K. 16. 11. 2010 podle revize ze dne 12. 11. 2010, předloženou ERÚ a distribuční společnosti a předávací

protokols datem 16. 12. 2010, který podepsali jako zástupci XXXXX a XXXXX, kterým falešně dokladovali, že si předali kompletní výrobu fotovoltaické energie v Havřicích, jak byla skutečně zkompletována až po 14. 3. 2011, rovněž předložené ERÚ. K datu revize a vypracování revizní zprávy, ani k datu podepsání inkriminovaného předávacího protokolu fotovoltaické výroby v Havřicích nestála v té podobě, jak ji obžalovaní deklarovali a do které se dostala až po 14. 3. 2011. Doklady předložené obžalovanými v dřívějším období byly nepravdivé.

94. Tentýž znak objektivní stránky u obžalovaného R.K. byl naplněn tím, že provedl revizi a vypracoval zprávu o výchozí revizi fotovoltaické výroby v Havřicích dne 16. 11. 2010, která nebyla v souladu se stavem výroby v dané chvíli, nemohla splnit svou základní funkci, tedy potvrdit bezpečnost provozu daného energetického zařízení.
95. Znak objektivní stránky trestného činu spočívající v tom, že: „... jiného obohatil tím...“ byl u obžalovaného B. a K. naplněn tím, že po společných jednáních spolupachatelů a účastníků trestného činu přesvědčili ERÚ a společnost E.ON Distribuce o dokončení fotovoltaické elektrárny v Havřicích, ověření bezpečnosti jejího provozu, a dosáhli tím prvního paralelního připojení provozovny k 20. 12. 2010, vydání licence dne 15. 12. 2010 a nabytí její právní moci 21. 12. 2010. To vedlo distribuční společnost k nesprávnému závěru o oprávněnosti uplatňovaného nároku na podporu výroby elektřiny v tomto zdroji stanovené pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010. To umožnilo společnosti XXXXX jako provozovateli výrobního zdroje FVE XXXXX uplatňovat získat neoprávněnou podporu za dodání 10 060 918 KWh elektrické energie v období od 13. 1. 2011 do 16. 1. 2017. Na rozdíl od správného stavu, kdy by FVE v Havřicích byla považována za dokončenou, bezpečně zkontrolovanou a uvedenou do provozu v roce 2011, čemuž by odpovídala zdroje pro uvedení do provozu od počátku roku 2011. Rozdíl uplatňovaných cen a podpory v letech 2011 – 2017 vytvořil obohacení, které se neoprávněně dostalo společnosti XXXXX.
96. Poslední znak objektivní stránky trestného činu: „...způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu...“, založila skutečnost, že společnost E.ON Distribuce, později E.ON Energie a OTE a.s. vyplátili společnosti XXXXX za zmiňované množství dodané elektrické energie neoprávněně částku ve výši 123 573 344 Kč odpovídající rozdílu mezi neoprávněně uplatněnou výší podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů ve FVE XXXXX pro zdroje splňující podmínky uvedení do provozu v roce 2010 a správně uplatňovanou podporou, která měla být tomuto zdroji vyplacena jako uvedeném do provozu v roce 2011. Výše škody tím způsobené jednáním obžalovaných přesáhl hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku, ke škodě České republiky – Ministerstvu průmyslu a obchodu.
97. U obžalovaného K. jsou znaky objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu „jiného obohatil tím...“ a „...způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu...“ modifikovány tím, že naplnění těchto znaků obžalovaný umožnil hlavním spolupachatelům, protožejim opatřil prostředek ke spáchání trestného činu, inkriminovanou revizní zprávu ze dne 16. 11. 2010 a tyto znaky naplnil jako pomocník na jednání hlavních spolupachatelů ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.
98. Zde bylo na místě připomenout právní základ podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Výroba elektrické energie FVE byla do konce roku 2012 upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů s tím, že podle § 3 odst. 1 citovaného zákona se podpora podle tohoto zákona vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízení v České republice využívajících obnovitelné zdroje. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k distribuční soustavě zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem.

99. Tímto zvláštním právním předpisem byl zákon č. 458/2000 Sb. (tzv. energetický zákon), který v ustanovení § 3 odst. 3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené ERÚ. Podle § 5 odst. 3 citovaného zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Povinnosti bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podle § 7 odst. 1 zákona se licence udělovala na základě písemné žádosti, ke které bylo nutno podle § 7 odst. 4 písm. d), e) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení.
100. Technické předpoklady se podle § 9 písm. c) prováděcí vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2009 u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením prokazovaly povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi), stanovených zvláštním právním předpisem, kterým bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech.
101. Podle § 7 odst. 2 písm. b) citované vyhlášky užívací právo k energetickému zařízení žadatel prokazoval nájemní smlouvou, smlouvou o výpůjčce nebo jinou smlouvu, na základě které žadateli vzniklo právo užívat dané energetické zařízení. Uvedené doklady byly tak zvanými povinnými důkazy, které se předkládaly spolu s žádostí o udělení licence. Bez těchto důkazů kromě důkazů dalších, prokazujících, například finanční předpoklady, and nebylo možno licenci vydat. V řízení o udělení licence je správním řízením, ve kterém se postupuje podle zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, který v § 50 stanoví, že podkladem pro vydání rozhodnutí se rozumí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení tedy jako podklad pro případné rozhodnutí mohly sloužit jiné důkazy navržené účastníky řízení.
102. Ke stanovení výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelených bonusů byl zmocněn ERÚ citovaným zákonem č. 180/2005 Sb. Podle § 6 odst. 1 úřad stanovil vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů, samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy. Výkupní cena elektřiny na rok 2011 pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedené do provozu v roce 2010 byla stanovena cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ve výši 12.400 Kč/MWh a zelený bonus ve výši 11.400 Kč/MWh. Výkupní cena elektřiny na rok 2011 pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW a uvedené do provozu v roce 2011 byla stejným cenovým rozhodnutím ERÚ stanovena ve výši 5.500 Kč/MWh a zelený bonus ve výši 4.500 Kč/MWh. Podle bodu (1.10) cenového rozhodnutí u nově zřizované výrobní připojené do distribuční soustavy se dnem uvedení do provozu rozumí den, kdy byly splněny obě následující podmínky: a) nabyla právní moci licence na výrobu elektřiny a b) byl ze strany provozovatele distribuční soustavy provedeno paralelní připojení výrobní k distribuční soustavě. Například pro zdroje s instalovaným výkonem v zařízeních FVE XXXXX (celkový instalovaný výkon podle licence 1,89 MW) dělал rozdíl ve výkupní ceně elektřiny za každou dodanou megawatthodinu 6 900 Kč podle toho, jestli byl zdroj považován za uvedený do provozu a byla mu vydána licence v roce 2010 nebo v roce 2011. Jak ukazovalo dokazování, hlavním motivem podvodného jednání okolo výstavby fotovoltaických elektráren na přelomu let 2010 a 2011 a také motivem jednání obžalovaných v projednávané věci bylo právě podvodné

předstírání, že výrobní splnila uvedené podmínky a byla připojena k distribuční soustavě v roce 2010.

103. Z uvedeného přehledu vyplynulo, že do komplexu jednání obžalovaných, hlavních spolupachatelů a účastníka na spáchání trestného činu, kteří se podíleli na oklamání ERÚ a distribuční společnosti, soud zahrnoval všechny dílčí akty v kterékoliv fázi licenčního řízení a postupu při připojení zdroje k distribuční soustavě, až do vydání licence, nabytí její právní moci, rozhodnutí ERÚ o udělení licence, rozhodnutí nebo spíše faktického kroku distribuční společnosti potvrzující tzv. první paralelní připojení a vyplácení podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů provozovateli XXXXX. Podle soudu tam patřily všechny akty, které sloužily k oklamání uvedených subjektů, k navození představy, že XXXXX žádající o licenci a výrobní FVE v Havřicích, pro kterou žádají udělení licence a připojení k distribuční síti, splňují podmínky ERÚ a distribuční společnosti, že byly řádně uvedeny do provozu v roce 2010, na místo v roce 2011, splňují podmínky pro výplatu podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů pro zdroje uvedené do provozu v prvním uvedeném roce, a nikoliv správně v roce 2011.
104. Při stanovení výše škody soud vyšel ze skutečností, že provozovatel FVE XXXXX dodával elektrickou energii v období roku 2011 a 2013 v režimu prodeje za výkupní cenu, v letech 2012 a 2014 až 2017 v režimu uplatňování zeleného bonusu. Dále soud vyšel ze zpráv společnosti E.ON Distribuce, E.ON Energie a OTE a z rozdílu vyplacené podpory podle příslušného režimu resp. příslušného roku, za kterého byla podpora vyplácena.
105. V subjektivní rovině se obžalovaný B. a K. označeného zločinu dopustili v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Tato forma zavinění obžalovaných byla složena z vědomostní složky úmyslného jednání, protože oba dva věděli, jaká je jejich pozice při budování FVE XXXXX, velmi dobře věděli, jaké faktické kroky podnikali, k čemu jejich kroky směřovaly, na vzniku a uplatnění jakých dokladů se podíleli, jaké doklady používali v dílčích řízeních, k čemu tyto doklady sloužily. Byli si vědomi rozporu obsahu dokladů se skutečností, anebo sami dokonce potvrzovali skutečnost, která nemohla být pravdivá. To se pojilo s volní složkou úmyslného jednání. Obžalovaní řadou faktických kroků při stavbě FVE v Havřicích, při vypracování a použití listin v jednotlivých řízeních ve věcném a časovém rámci výstavby FVE XXXXX, se opakovaně zapojili a propojili jednání skupiny spolupachatelů a účastníka na trestném jednání, což v souhrnu znamenalo promyšlené, sofistikované a ucelené jednání, které klamalo ERÚ a distribuční společnost a přesvědčilo tyto subjekty, že FVE v Havřicích byla k datu revizní zprávy resp. k datu inkriminovaného předávacího protokolu dokončena, byla ověřena bezpečnost jejich provozu, žadatel o licenci disponoval energetickým zařízením a mohly být považovány za uvedené do provozu v roce 2010, oproti skutečnému stavu, kdyby obžalovaní tyto podvodné kroky neučinili.
106. U obžalovaného K. soud shledal naplnění znaku zavinění v podobě nepřímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, což se pojilo s objektivně pomocným jednáním obžalovaného. Také u něj byla obsažena vědomostní složka. Obžalovaný K. bezpochyby věděl, že vypracoval revizní zprávu a bezpochyby seznal, jaký byl skutečný stav energetického zařízení ve výstavbě. Věděl proto o rozporu revizní zprávy a skutečností, když revizní zprávu vypracovával, bezpochyby zaznamenal rozestavenost FVE a nemohl vypracovat revizní zprávu v té podobě, jak ji předal dalším osobám. S vědomostní složkou se pojila i složka volní, obžalovaný K. při vědomí těchto skutečností a vypracováním nepravdivé revizní zprávy udělal aktivní kroky, kterými byly v rozporu se skutečností, falešně deklaroval ověření bezpečnosti provozu FVE a umožnil spolupachatelům, aby získali licenci v řízení u ERÚ, aby bylo provedeno první paralelní připojení k E.ON Distribuce ještě v roce 2010, aby FVE XXXXX získala podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů pro zdroje uvedené do provozu v tomto roce.
107. Všichni obžalovaní jsou z hlediska věku plně trestně odpovědní (§ 25 tr. zákoníku). V průběhu trestního řízení ani v řízení před soudem soudu nevznikly žádné pochybnosti o přičetnosti obžalovaných (§ 26 tr. zákoníku). Všichni obžalovaní jsou plně trestně odpovědní.

108. Vzhledem k promyšlenosti a koordinovanosti postupu spolupachatelů a pomocníka trestného činu při klamání správních orgánů a dalších osob, i vzhledem k výši způsobené škody, která vznikla a která mohla vzniknout, soud nepochyboval, že z takového jednání je nutné vyvodit trestní odpovědnost a nelze ji nahradit odpovědností podle jiných právních předpisů (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).
109. Při ukládání trestu obžalovaným B., K. K. soud vycházel z povahy a závažnosti spáchaného zločinu. Jejich jednáním došlo k porušení zájmu na ochraně majetku třetích osob, v tomto případě majetku České republiky, určeného na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Při hodnocení závažnosti nutno zohlednit, že způsobená škoda více než dvacetinásobně přesahuje hranici škody velkého rozsahu. Soud již zmiňoval, že způsob provedení jednání byl promyšlený a koordinovaný. Byli do něj zapojeni minimálně dva spolupachatelé a jeden účastník na trestném činu. U obžalovaného B. a K. jak spolupachatelů, obžalovaného K. jako účastníka na trestném činu, soud viděl trestní odpovědnost obžalovaných v tom, že měli konkrétní podíl na klamavých úkonech vůči ERÚ a distribuční společnosti. Výše hrozící škody byla ještě násobně větší, vzhledem k délce období vyplácené podpory. Okolnosti spáchání činu byly v podstatné míře vystiženy v popisu skutku a právní kvalifikaci jednání obžalovaných. Obžalovaní se mimo to nedopustili žádných činů, které by měly znaky protiprávních jednání. Míra zavinění obžalovaných B. a K. je dána přímým úmyslem, míra zavinění obžalovaného K. nepřímým úmyslem. Pohnutky všech pachatelů byly bezpochyby zjištěné, všemi spojitými kroky dosáhli, aby FVE XXXXX byla považována za dokončenou, s ověřenou bezpečností a uvedenou do provozu v roce 2010, dosáhli vydání licence v témže roce a tím pádem i uplatňovali nárok na podporu energie pro zdroje uvedené do provozu v daném roce. Úsilí obžalovaných při jejich krocích popsanych v rozsudku směřovalo k neoprávněné podpoře výroby v tomto zdroji, než by jí po právu náleželo.
110. Dále soud vycházel z hodnocení osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalovaných. Obžalovaný B. je ženatý, vychovává děti, stále pracuje jako zaměstnanec ve společnosti XXXXX, podílí se na výrobě elektřiny ve firmě Heroeta a FVE v Břestu a v různých obchodních společnostech. Vlastní rodinný dům. Obžalovaný odhadnul příjmy z výdělečných činností ve výši 32 000 Kč a úroky z dluhopisů ve výši 1 mil. korun ročně. Stručně osobní a rodinné poměry obžalovaného jsou normální a uspořádané. To dává dobré předpoklady pro bezproblémové chování a nápravu obžalovaného. Majetkové poměry jsou nadprůměrné, vzhledem k četnému a aktivnímu zapojení obžalovaného do podnikání, obžalovaný se dokáže dobře uživit. Dosavadní způsob života před spácháním projednávaného skutku soud hodnotil jako řádný. Od spáchání nyní projednávaného skutku uplynulo dalších devět let, aniž by byly známy jakékoliv záporné informace o chování obžalovaného. Soud může konstatovat, že celkový způsob života obžalovaného je řádný, možnosti jeho nápravy jsou příznivé. Poměry obžalovaného hovořily ve prospěch obžalovaného. Na straně obžalovaného soud shledal polehčující okolnosti podle § 41 písm. o) tr. zákoníku, že před spácháním činu vedl řádný život. Proti obžalovanému stála přitěžující okolnost podle § 42 písm. k) trestního zákoníku, že způsobil škodu násobně přesahující kvalifikační hranici.
111. U obžalované K. soud k osobním poměrům zjistil, že obžalovaná je vysokoškolsky vzdělaná, dlouhodobě zaměstnaná ve svém oboru. Kromě příjmů ze zaměstnání neměla žádné jiné příjmy. Obžalovaná vychovává dvě dcery, bydlí ve vlastním bytě, je rozvedená, o výživu dětí se stará sama. U obžalované K. se dá říct totéž jako u obžalovaného B.. Soud konstatuje normální a uspořádané veškeré poměry. Dosavadní způsob života před spácháním činu i život po spáchání činu soud hodnotí jako řádný, bez náznaku jakéhokoliv jiného protiprávního jednání. Na straně obžalované soud shledává stejnou polehčující okolnost vedení řádného života. Proti obžalované svědčila přitěžující okolnost způsobení vyšší škody, výrazně přesahující kvalifikační hranici.
112. U obžalovaného K. soud k jeho poměrům zjistil, že dlouhodobě pracuje jako revizní technik, je samostatně výdělečně činný a ještě zaměstnanec jiné stavební firmy. Obžalovaný má stálý plat ve výši 15 tis. Kč, roční příjem jako živnostník v rozpětí od 500 tis. do 1 mil. Kč. Obžalovaný vlastní

rodinný dům a skladovací halu. Je ženatý. Do třetice platí totéž u předchozích obžalovaných. Soud u obžalovaného konstatuje normální a uspořádané poměry. Způsob života před spácháním činu byl běžný, rovněž bezproblémový je způsob života obžalovaného po spáchání činu. Vzhledem k tomu může soud shrnout, že způsob života obžalovaného, bez projednávaného skutku, je řádný a možnosti jeho nápravy jsou příznivé. Poměry tedy hovořily ve prospěch obžalovaného. Rovněž u obžalovaného platila polehčující okolnost vedení řádného života a proti němu stále přitěžující okolnost způsobení vyšší škody.

113. Nejvýrazněji soud promítl do úvah o ukládání trestu skutečnost, že ke spáchání popsánoho zločinu došlo v průběhu několika týdnů na přelomu roku 2010 a 2011. Trest je obžalovaným ukládán v roce 2019, přibližně devět let od spáchání činu, bez zavinění obžalovaných. Takovou situaci soud považuje za mimořádnou okolnost případu a zohlednil ji při úvahách o druhu a výměře trestu. Jak už bylo uvedeno, ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody by soud považoval za nespravedlivé, proto rozhodl o ukládání jiných druhů trestů, než trestu nepodmíněného. Přesvědčivější pro soud byla kombinace více druhů trestu, podmíněného trestu odnětí svobody, majetkových trestů, pokud to umožňovaly poměry obžalovaných a trestu zákazu činnosti, které vystihují jednak charakter trestného jednání, postihují obžalované příp. na majetku, vzhledem k zistné podstatě jejich jednání, případně je na určitou dobu odvrací od možnosti výkonu činnosti, která byla zneužita ke spáchání trestného činu. To ve svém souhrnu umožňuje nápravu obžalovaných, poskytuje prostor k nápravě a náhradě škody a nepřepíná přes míru represivní složku trestu. Proto soud rozhodl podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, aby všem obžalovaným byl ukládán trest pod hranici zákonné trestní sazby stanoven podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku. V mezích mimořádného snížení soud nepovažoval za nutné ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody. Za přiměřené k povaze a závažnosti zločinu, poměru a chování obžalovaných, přitěžujícím a polehčujícím okolností soud považoval podmíněné odsouzení k trestu odnětí svobody za dostatečné. Délka uložených trestů, osoby obžalovaných, dosavadní způsob jejich života, prostředí, ve kterém žijí a pracují, umožňovaly odložení uložených trestů na zkušební dobu. Při stanovení tohoto druhu trestu soud diferencoval podle toho, jak se obžalovaní podíleli na spáchání zločinu, příp. jaké mohli očekávat výhody nebo prospěch z toho, že společnost XXXXX dosáhla na neoprávněnou podporu výroby elektřiny. V tomto pořadí nejprísnejší trest odnětí svobody soud ukládal obžalovanému B. v trvání tří let, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let. Obžalované K. trest odnětí svobody v trvání dvou a půl let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání čtyř let a obžalovanému K. jako účastníku na trestném činu, jehož význam byl nezanedbatelný, ale přece jenom nižší, než u dvou předchozích, trest odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání čtyř let.

114. Soud přistoupil k rozhodnutí o trestu tím, že zvolil kombinaci více druhů trestů, ve kterém bude zachycen majetkový motiv činu, kde to majetkové a výdělkové poměry obžalovaných umožňovaly. Proto soud u všech obžalovaných rozhodl o uložení peněžitého trestu. Soud zohledňoval majetkové poměry, jejich výdělkové poměry, rozsah majetku, resp. schopnosti výdělku v zaměstnání a podnikání. U obžalovaného B. soud považoval za adekvátní stanovení denní sazby peněžitého trestu ve výši 2 000 Kč. Při výměře vzhledem k postavení obžalovaného jako vedoucího činitele celé výstavby FVE považoval za nutné vystihnout jeho podíl vysokou výměrou peněžitého trestu 700 denních sazeb, což znamenalo v celkovém vyjádření peněžitý trest ve výměře 1 400 000 Kč. U obžalované K. soud postupoval podobně jako u obžalovaného B.. Vzhledem k jejím majetkovým poměrům soud považoval za přiměřenou denní sazbu ve výši 1 000 Kč. Nižší výměrou 150 denních sazeb peněžitého trestu soud zohlednil rodinné poměry, tedy v celkové výši 150 000 Kč. U obžalovaného K. vzhledem k jeho postavení ve skupině jako účastníka, a k jeho pomocnému jednání, rozhodl soud o uložení nižšího peněžitého trestu. V jeho případě soud stanovil denní sazbu ve výši 1 000 Kč a celkově nižším výměru 200 denních sazeb,

peněžitý trest celkem ve výměře 200 000 Kč. U všech obžalovaných soud stanovil přiměřený náhradní trest v případě jeho nezaplacení.

115. Majetkové poměry obžalovaného B., rozsah způsobené škody a škody, která hrozila i postavení obžalovaného v provozovateli XXXXX, která inkasovala neoprávněnou podporu, vedlo soud ke zpřísnění peněžitého trestu o další majetkovou sankci propadnutí náhradní hodnoty zajištěných prostředků na bankovních účtech vedených na jméno obžalovaného u Komerční banky, u Expobanky a zaknihovaných cenných papírů. Soud si uvědomuje, že tento trest je výrazným zpřísněním dopadu trestu na obžalovaného, ale vystihuje to celkový přístup k potrestání obžalovaných, méně trestu na omezení svobody obžalovaných, o to více trestu majetkových.
116. Třetím bodem potrestání obžalovaných bylo vystihnout a znemožnit obžalovaným po určitou dobu postavení, kterého zneužili ke spáchání zločinu. Obžalovaný B. ke spáchání činu zneužil funkce člena statutárního orgánu obchodní společnosti, zapojil XXXXX a XXXXX do činnosti, která se ve svých dílčích okolnostech ukázala jako protiprávní, dokonce v rozporu v ustanovení trestního zákoníku. Vzhledem k neuložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je na místě, aby obžalovanému bylo v nejbližší budoucnosti zabráněno vykonávat obdobnou činnost a podílet se na řízení a činnosti dalších právnických osob. Proto soud u něj rozhodl o uložení trestu zákazu činnosti zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, člena statutárního orgánu obchodní společnosti nebo prokuristu obchodní společnosti na delší dobu sedmi let. Podobné argumenty platily u obžalovaného K. a činnosti revizního technika. Obžalovaný výrazně selhal a zneužil tohoto postavení, když vypracoval nepravdivou revizní zprávu v rozporu se samou podstatou této činnosti. Umožnil tím ostatním předčasně vydávat FVE za bezpečnou, než to bylo možné ve skutečnosti a dosáhnout tím na podporu zdroje uvedeného do provozu v roce 2010. Rovněž u něj soud považoval za nezbytné bránit v pokračování této činnosti. Jak bylo řečeno, postavení revizního technika předpokládalo určité vzdělání, zkušenosti a vlastnosti. Svěřovala se mu do rukou oprávnění ověřovat bezpečnost elektrických zařízení. Zároveň se od něj očekávala výrazná odpovědnost při provádění této činnosti. Proto soud při výměře trestu stanovil podobný trest jako obžalovanému B., tedy trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce revizního technika na dobu sedmi let.
117. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, zastupovaná Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových (č.l. 2057-2092). Poškozená odvozovala svůj nárok od právní úpravy podpory energie z výroby energie z obnovitelných zdrojů podle zákona č. 180/2005 Sb. účinného do 31. 12. 2012, resp. zákona č. 165/2012 účinného od 1. 1. 2013. Podle původního prvního uvedeného zákona byla výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů poskytována formou zelených bonusů nebo výkupních cen. Výrobce elektřiny měl právo si mezi způsoby podpory vybrat. Oba způsoby podpory byly financovány tak, že podpora byla poskytována výrobcům státem prostřednictvím provozovatelů regionálních distribučních soustav. Náklady na podporu vyplácené elektřiny z obnovitelných zdrojů cestou příspěvku na podporu obnovitelných zdrojů byly hrazeny příspěvkem každého odběratele v cenách elektřiny a jejich příjemcem byli provozovatelé regionálních distribučních soustav. Později došlo ke změně financování podpory zákonem č. 404/2010 tak, že do finančních zdrojů na krytí podpory byly začleněny dotace státu. Přímými příjemci státní dotace byly provozovatelé regionálních distribučních soustav, kteří prostředky z poskytnuté dotace vypláceli výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů podle množství vyrobené elektřiny. Dotaci ze státního rozpočtu na úhradu těchto nákladů spojených s podporou poskytovalo distributorům Ministerstva průmyslu a obchodu. Podle zákona č. 165/2012 Sb. do tohoto řetězce mezi stát a výrobce elektřiny vstoupil mezičlánek, společnost OTE, jako operátor trhu. Z toho je nepochybné, že tím, kdo vynakládal prostředky na podporu obnovitelných zdrojů, byl stát. Náklady na podporu elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů a vyplácené prostřednictvím operátora trhu jsou prostředky tvořené dotací z prostředků státního rozpočtu, které vyplácely operátorovi trhu. Ministerstvo průmyslu a obchodu na základě § 14 zák. č.

218/2000 Sb. poskytovalo dotace státního rozpočtu nejprve distribučním společností E.ON Distribuce a E.ON Energie, od roku 2013 prostřednictvím společnosti OTE. Poškozeným je tedy Česká republika, protože společnosti E.ON Distribuce a E.ON Energie a zprostředkující společnost OTE se toliko podílely na přerozdělování a vyplácení dotace. Z tohoto důvodu soud rozhodl o přiznání nároku na uplatňovanou výši škody České republice v té míře, jaká byla prokázána v trestním řízení. Poškozená se připojila s vyšším nárokem, než odpovídalo prokázané výši škody, proto byla se zbytkem uplatněného nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. řádu).

Brno 20. listopadu 2019

Mgr. Tomáš Kurfiřt v. r.
předseda senátu

